

Niepokój w obozie rozbijackich reakcjonistów

W Berlinie już pracuje demokratyczna administracja

BERLIN, 2.12 (BS). Nowy demokratyczny Zarząd Miejski przystąpił do pracy w urzędowym gmachu Magistratu w sektorze radzieckim w czwartek o godz. 10 rano. W środę reakcyjny burmistrz Berlina Friedensburg został zawrócony z drogi przez policjantów w chwili, gdy chciał się dostać do wnętrza gmachu Magistratu. Natomiast oficerowie łącznikowi mocarstw zachodnich zostali dopuszczeni bez przeszkód do swego biura w gmachu Magistratu.

Friedensburg zorganizował sobie w środę prowizoryczną kwaterę w gmachu wydziału transportowego Zarządu Miejskiego w sektorze brytyjskim. Reakcyjna Rada Miejska zwołana została na nadzwyczajne posiedzenie w lokalu „Taberna Aca demica” w sektorze brytyjskim. Po siedzeniu trwało pół godziny. Było bardzo ożywione i wyraziło niepokój i zamieszanie w kołach zachodnio - berlińskich polityków. Rada postanowiła obradować w permanentnej aż do odwołania ze względu na sytuację — „periculum in mora”. Pani Schreeder, socjal - demokratka, burmistrz Berlina zagroziła wszystkim uczestnikom posiedzenia organizacyjnego nowego demokratycznego Zarządu Miejskiego „wzmożeniem postępowania sądowego” i zapowiedziała przeprowadzić reakcyjnego Magistratu do nowego gmachu w zachodniej części miasta. Władze brytyjskie zapowiedziały już opróżnienie na rzecz „wy siedzonego Magistratu” kilku gmachów w swoim sektorze.

Przewodniczący Komisji Gospodarczej strefy radzieckiej, Rau, powiedział, że Komisja udzieli demokratycznej administracji Berlina wszelkiej możliwej pomocy.

Agencja ADN donosi, że żadnemu z kierowników reakcyjnego Zarządu Miejskiego nie wolno będzie przekroczyć progu gmachu Magistratu. Natomiast wszyscy urzędnicy pozostają nadal na swych stanowiskach.

BERLIN, 2.12 (PAP). Nowo wybrany magistrat postanowił podjąć natychmiastowe akcje pomocy dla ludności. Do programu tego należy zabezpieczenie ludności w opał i prąd elektryczny, natychmiastowe wprowadzenie kart, upoważniających do nabycia odzieży, realizację podwyżki uposażeń o 30 proc. dla wszystkich robotników, oraz pracowników zakładów samorządowych i publicznych. Magistrat postanowił również zorganizować w zakładach pracy w Berlinie współzawodnictwo w pracy i premiowanie przedowników.

W Berlinie zachodnim trwają już rączkowe przygotowania do niedzielnych wyborów. Granica sektora radzieckiego jest gęsto patrolowana przez wozy policyjne i lekkie pancerniki żandarmerii okupacyjnej. W wtorek policja sektorów zachodnich starała się, bcz powódzeniem zresztą, uniemożliwić Berlińczykom mieszać się w zachodniej części miasta, udając się na wielką manifestację w sektorze radzieckim.

NOWY JORK, 2.12 (B. S.) Prasa amerykańska wszczęła, oczywiście, wielkie larum w związku z utworzeniem nowego Zarządu Miejskiego w Berlinie.

Trzeźwy głos amerykański

Wśród głosów prasy amerykańskiej nie brak jednak trzeźwego komentarza. Mianowicie „New York Star” stwierdza, że „polityka generala Clay’a jest główną przeszkodą na drodze do rozwiązania tak zwanego problemu berlińskiego. On sam i stojąca za nim koalicja wojskowych i finansistów USA potrzebuje w ciągu najbliższych miesięcy stałych nastrojów alarmistycznych,

aby zmusić Kongres do zwiększenia wydatków na cele militarne. Magistrom finansowym Ameryki nie zależy również na rozwiązaniu berlińskiego problemu walutowego ponieważ wtedy musiałaby nastąpić konferencja czterech mocarstw w sprawie całych Niemiec. Na porządku dziennym takiej konferencji stałaby w pierwszym rzędzie sprawa czterostronnej kontroli Zagłębia Ruhry. Do tego właśnie stara się nie dopuścić Wall Street”.

Most powietrzny unieruchomiony

Na skutek mgły most powietrzny w ciągu ubiegłych trzech dni — niedzieli, poniedziałku i wtorku — był niemal kompletnie unieruchomiony. W okresie tym przybyło do

Berlina jedynie 7 samolotów brytyjskich, które wylądowały przy pomocy radaru. W środę widoczność się poprawiła i most powietrzny powrócił do życia w bardzo zresztą niewielkich rozmiarach.

Aresztowanie 20 członków SED

BERLIN, 2.12 (BS). — Czołowy działacz socjal - demokracji berlińskiej, jeden z głównych podległych wojennych Franz Neuman, dopuścił się brutalnego napadu na przedstawiciela redakcji pisma SED, „Vorwaerts”, Lukasa w czasie zebrania przedwyborczego zorganizowanego przez SPD w dzielnicy Zehlendorf. Neumann związał Lukasa, który jako dziennikarz znajdował się na sali i uderzył go w twarz. Wybuchła bójka, w której obok zwolenników Neumanna wzięli udział policjanci Stumma. Obecni na sali członkowie SED oraz związków ofiar faszyzmu zostali brutalnie pobici, później zaś 20 osób z pośród nich... aresztowano. Powodem zajścia było wyrażenie przez Lukasa zadowolenia z powodu wyboru Fryderyka Eberta na stanowisko nadburmistrza Berlina.

Anglia zamierza odparować nieistniejące ataki

„W drodze pokoju lub wojny” chce rozwiązać sprawę Palestyny Kongres arabski

LONDYN 2.12 (API). — Z projektem przyłączenia do Transjordanii Palestyny i utworzenia „Syrii Południowej” wystąpił inspirowany przez króla Transjordanii Abdullaha, tzw. arabski kongres powszechny obradujący obecnie w Hebron. W serii rezolucji na ten temat przewodniczący Kongresu Mohammed Ali Jabari wezwał króla Abdullaha do rozwiązania sprawy Palestyny „w drodze pokoju lub wojny”.

Korespondenci donoszą, że rezolucje inspirowane były przez samego Abdullaha, który czując za sobą potęgę Wielkiej Brytanii wysuwa co raz to nowe żądania pod adresem Palestyny.

Jednocześnie w brytyjskiej Izbie Gmin podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych Christopher Mayhew oświadczył, że „jakiegokolwiek atak” na terytorium transjordanie będzie odparty w razie potrzeby przez siły brytyjskie”. Korespondenci podkreślają, że wobec braku jakiegokolwiek zamiarów agresywnych przeciw Transjordanii z jakiegokolwiek strony oświadczenie to może mieć tylko na

Przysięga pokojowa

RYM, 2.12 (PAP). — 30 tysięcy młodych Włochów, należących do Związku Młodzieży wraz z reprezentantami ruchu młodzieżowego Francji, Polski, Hiszpanii, republikańskiej, Węgier i innych krajów złożyło ślubowanie pokojowe następującej treści:

„Przysiegamy uroczystie przeciwstawić się zbrodnicy planom podlegającym wojennym oraz bronić sprawy pokoju i niezależ-

Chiny zgodziłyby się na wszystko

Nie ma szans powodzenia misja pani Czang-Kai-Szek w USA

WASZYNGTON, 2.12 (API). — Wiąza żony prezydenta Chin nacjonalistycznych Czang-Kai-Szeka w Waszyngtonie, dokąd przybyła z rozpaczliwą prośbą o zwiększenie pomocy dla Chin, nie dała dotychczas żadnych rezultatów. Urzędnicy amerykańskiego ministerstwa spraw zagranicznych oświadczyli, że jeżeli nawet przeprowadzi ona rozmowy z min. Marshalllem, czy jego zastępcą Lovettem to „zachowanie ich będzie chłodne”.

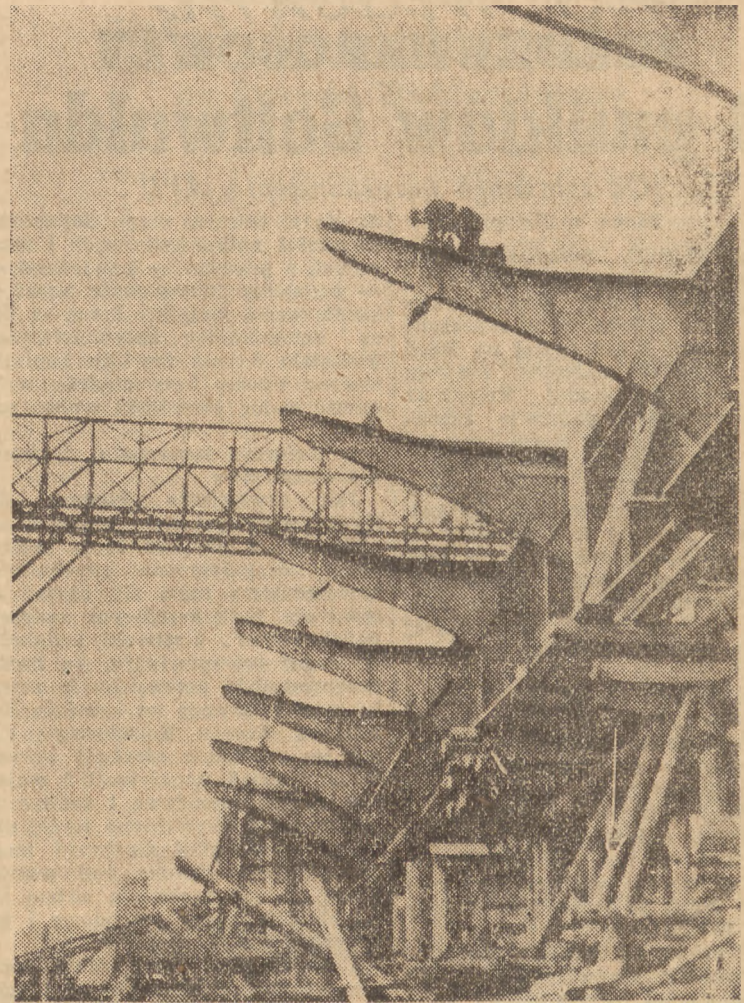
W kołach politycznych Waszyngtonu stwierdza się, że nawet osobistość rządowa, które do tej pory wypowiadała się za udzieleniem pomocy Czang-Kai-Szekowi, obecnie dochodzą powoli do przekonania, że niesłychana korupcja panująca w Chinach nacjonalistycznych uniemożliwi jakiegokolwiek skuteczne wsparcie.

Chiński ambasador w Stanach

młodzieży włoskiej

ności kraju. Przysięgamy bronić naszej pracy, naszej kultury i cywilizacji przeciw planom agresji gospodarczej i politycznej. Przysięgamy zjednoczyć wszystkich młodych do walki w obronie pokoju natchnieni wiarą w niepokonaną siłę narodów i młodzieży świata, które zwyciężą podległości wojennych i wzniosłą sztafardą wolności”.

Ostatnie przeszło

Kończy się montaż przesła mostu Śląsko-Dąbrowskiego. Oto prace przy układaniu ostatniego przesła przy nabrzeżu warszawskim. (Fot. API)

Min. Suchy o przywilejach i immunitetach ONZ

PARYŻ, 2.12 (PAP). — Komisja prawnicza Zgromadzenia ONZ uchwaliła rezolucję o „przywilejach i immunitetach Narodów Zjednoczonych”, która ustala uprawnienia przysługujące urzędnikom Organizacji oraz rejestruje układ w sprawie siedziby ONZ, zawarty między Organizacją a Stanami Zjednoczonymi, na których terytorium siedziba ta się znajduje.

W związku z powyższym, minister dr Suchy wygłosił przemówienie, w którym m. in. powiedział: „Mimo upływu około 2 lat od chwili ustalenia siedziby Narodów Zjednoczonych konwencja w tej sprawie nie została wprowadzona jes-

cze w życie przez Stany Zjednoczone. Mimo iż wybór Stanów Zjednoczonych na siedzibę ONZ powinien być przez nie traktowany jako zaszczytne wyróżnienie, umowa zawarta między sekretarzem generalnym ONZ a rządem amerykańskim zawiera jedynie minimum praw i przywilejów niezbędnych do funkcjonowania Organizacji. Ale nawet ten ograniczony zakres uprawnień stał się w całym szeregu wypadków przedmiotem ataków wyśoko postawionych osobistości amerykańskich. W szczególności przypisywano personelowi Narodów Zjednoczonych działalność, która miała rzekomo stanowić zagrożenie bezpieczeństwa Ameryki. Zarzuty te, poparte niewybredną kampanią prasy, można określić jako bardzo szkodliwe dla autorytetu ONZ.

W konkluzji delegat polski stwierdził, że jest konieczne, aby odpowiedzialnie środki przeciw detychczasowym niedociągnięciom podjęte ze stały zarówno ze strony sekretarza generalnego ONZ jak i ze strony rządu Stanów Zjednoczonych.

Napięta sytuacja w zagłębiach węglowych

Dalsze represje rządu przeciw górnikom francuskim

PARYŻ, 2.12 (PAP). Pomimo podjęcia pracy atmosfery w zagłębiach węglowych pozostaje napięta z powodu represji rządowych wobec licznych górników. W zagłębiu Nord 3.000 górników zostało oficjalnie zwolnionych z pracy. W zagłębiu Moselle wobec zwolnienia 1.200 górników wybrano delegację, która udala się do dyrekcji kopalni, domagając się przyjęcia ich spowrotem do pracy. W kopalni Helly d'Oisel (departament Bouches du Rhone) protestując przeciw waleniu 3 towarzyszy, górnicy odmówili przystąpienia do pracy. W zagłębiu Gard zwolniono z pracy 27 sztygarów oraz 3 urzędników. W zagłębiu Loary wydano kilkadziesiąt górników oraz 17 majstrów.

Wyroki na strajkujących górników nie ustają. Na terenie wszystkich zagłębi węglowych liczne delegacje górników udają się do prefektur oraz do dyrekcji kopalni, domagając się uwolnienia uwięzionych górników.

Rada Ministrów uchwaliła od-

szkodowania dla łamistraszków w wysokości 50 milionów franków. Akcja solidarnościowa na rzecz górników trwa w dalszym ciągu. Deputowani komunistyczni postanowili wpłacić ponownie po 1.000 fr. na pomoc dla górników. Subskrypcja na rzecz górników w całym kraju sięga 306 milionów franków.

ROBOTNICY

portów węglowych

WYKONALI ROCZNY PLAN

Robotnicy działu przeładunków węgla CZPW w dniu 30 listopada br. wykonali roczny plan przeładunkowy.

W związku z wykonaniem rocznego planu robotnicy portów węglowych wysłali do Prezydenta Bieruta depezę zobowiązującą się, że do końca roku przeładują dodatkowo 10 proc. planu rocznego.

Niech żyje polska inteligencja w służbie ludu, postępu, socjalizmu!

na widowni MIEDZYNARODOWEJ 9 punktów Gottwalda

(Od własnego korespondenta A11)

Praga, w listopadzie.

DWUDNIOWE, rozszerzone plenium Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowackiej, które odbyło się w reprezentacyjnej Sali Hiszpańskiej na Hrad czynie ma dla dalszego rozwoju ludowo-demokratycznej Republiki Czechosłowackiej podobnie zasadnicze znaczenie, jak sierpniowe Plenum Polskiej Partii Robotniczej.

Plenum KC KPCz. oceniło i przeanalizowało dotychczasowy dorobek czeskiej, liczącej dziś przeszło 2 i pół miliona członków partii czechosłowackiej klasy robotniczej, jak również wytyczyło dalsze drogi i cele tej partii, prowadzącej narady czeski i słowacki do socjalizmu.

Osią, dokoła której toczyła się i rozwijała dyskusja na rozszerzonym plenium KC KPCz. było prawie trzygodzinne przemówienie przewodniczącego partii i prezydenta Republiki, Klementa Gottwalda.

Dziewięć zasadniczych punktów, zawartych w tym przemówieniu, to drogowskazy znaczące czechosłowacką drogę do socjalizmu. Punkty te są następujące:

1. Problem zakończenia dwuletni oraz problem aprowizacji.

Zasadniczym zagadnieniem chwili jest, zdaniem Komunistycznej Partii Czechosłowacji, mobilizacja mas pracujących w celu rozwiązania trudności gospodarczych i jak najszybszego zakończenia prac związanych z planem dwuletnim, którego wykonanie stanowi podstawę planu pięcioletniego.

Klement Gottwald zwrócił uwagę na konieczność przyspieszenia tempa realizacji kontyngentów na wsi i wezwwał chłopów do dotrzymania terminów dostaw tak, aby ludność miejska miała zapewnioną aprowizację.

W przemyśle i innych gałęziach gospodarki narodowej KC KPCz uznaje za najważniejsze zadanie mobilizację wszystkich sił dla podwyższenia wydajności pracy.

Podkreślając, że droga do planu pięcioletniego prowadzi przede wszystkim przez podwyższenie produkcji, wezwano wszystkich pracowników do jak najszybszego rozwinięcia współzawodnictwa.

2. Likwidacja elementów kapitalistycznych.

Omawiając konieczność ograniczenia i usuwania elementów gospodarki kapitalistycznej w Czechosłowacji Klement Gottwald podkreślił, że zarówno na wsi, jak i w mieście, polityka obciążania obywateli obowiązkami państwowymi winna być zróżnicowana. Zarówno w kontyngentach, jak i w podatках, przydatkach oraz cenach aparat państwowy i samorządowy winien kierować się sprawiedliwą zasadą zmniejszania ciężarów ludności mniej zamożnej, przy jednoczesnym obciążeniu bogaczy wiejskich i miejskich, w bardzo wielu wypadkach korzystających z niesłusznych przywilejów.

3. Problemy zaopatrzenia ludności.

Ponieważ klasa robotnicza w Czechosłowacji jest głównym budowniczym nowego socjalistycznego ustroju państwa — powiedział Klement Gottwald — należy przede wszystkim uwzględnić jej potrzeby, dając jej pierwszeństwo we wszelkiego rodzaju przedsięwzięciach.

4. Podstawy polityki na wsi.

Zapewnienie bazy materialnej dla czechosłowackiej polityki na wsi w najbliższym okresie winno iść po linii jak najszybszej rozbudowy państwowych stacji trakcyjnych, jak również państwowych środków hodowlanych, rolniczych i drobiu. Ośrodkami te mają się stać wkrótce podstawą aprowizacji kraju.

5. Rozwój spółdzielczości.

Rozwijając wytyczną polityki na wsi, Plenum KC KPCz — stanęło na stanowisku udzielania pomocy wszelkim rodzajom spółdzielczości, ze szczególnym uwzględnieniem spółdzielczości produkcyjnej. Podkreślono jednak, że spółdzielczość spełnia swoje zadania tylko w tym wypadku, jeśli staną na usługach biednego rolnika.

6. Obowiązki państwowe elementów kapitalistycznych omówione zostały przez Gottwalda w 6 punktach jego przemówienia.

„Jeśli żywiły kapitalistyczne be-

da się w dalszym ciągu dopuszczać czynności antypaństwowych i sprzecznych z prawem — powiedział on — będziemy bezwzględnie karać i konfiskować majątki, które są bazą działalności antypaństwowej. Pozostałe jeszcze żywioły kapitalistyczne muszą bezwzględnie wykonywać swoje obowiązki wobec państwa”.

7. Reforma samorządu i nowe ustawodawstwo.

Jak stwierdziło Plenum KC KPCz „nie wystarczy budować socjalizmu na odcinku życia społecznego. Socjalistyczna przebudowa społeczeństwa musi się oprzeć na sprawnie funkcjonującym aparacie państwowym”. Gottwald podkreślił w swym przemówieniu, że trzeba przeprowadzić reorganizację ustroju samorządowego na zasadzie Komitetów Frontu Narodowego, dając im potrzebne atrybuty prawne w myśl zasad konstytucji 9 maja”.

8. Kadry zawodowe i polityczne.

Wszystkie wymienione wyżej punkty — podkreślił Gottwald — mogą być urzeczywistnione pod warunkiem, że ich realizacją zajmą się wyszkolone kadry zawodowe i polityczne.

Czechosłowacja stoi wobec konieczności podjęcia szerokiej akcji szkoleniowej zarówno w partii, jak i w życiu organizacji zawodowych, w gospodarstwie, w administracji, na odcinku kultury, w wojsku. Musi szkolić je tak, aby oprócz wiadomości zawodowych nauczyły się marksizmu-leninizmu. Powiązanie wiadomości fachowych ze znajomością naukowego socjalizmu umożliwi spełnienie zadań w okresie ostrzeżonej walki klasowej, w okresie przejścia od kapitalizmu do socjalizmu.

9. Umocnienie frontu narodowego.

Front Narodowy winien pozostać czechosłowacką organizacją polityczną cementującą klasę robotniczą z pozostałymi warstwami pracującymi.

Rozszerzone Plenum KC KPCz odbyło się po raz pierwszy z udziałem czołowych działaczy byłej Czechosłowackiej Socjal - Demokratycznej, którzy po akcie połączeniowym z 1-go lipca weszli w skład Komitetu Centralnego. W plenium uczestniczyli również przedstawiciele władz naczelnych Komunistycznej Partii Słowacji, zjednoczonej, jak wiadomo, przed dwoma miesiącami z KPCz na warunkach autonomii (podobnych do współpracy WKP(b) z partiami Ukrainy, Białorusi itd.).

„Mamy w ręku wszystkie atuty do wygrania walki o socjalizm — pisze „Rude Prave” — z okazji zakończenia Plenum KC KPCz. Władza polityczna znajduje się w rękach klasy robotniczej, unarodowiliśmy zasadnicze środki produkcji, mamy olbrzymią, dwumilionową, opierającą się o zaufanie narodu Partię, której przewodzi Klement Gottwald. Socjalizm przestał być w historii naszego narodu czczym hasłem i marzeniem. Jesteśmy na drodze do jego praktycznego i stopniowego wprowadzania w życie”.

A. PIWOWARCZYK

W kilku wierszach

— Na inauguracji roku szkolnego uniwersytetu w Rennes (Francja) rektor Henry podkreślił znaczenie Kongresu Wroclawskiego oświadcza: „Kongres Intelektualistów we Wrocławiu był manifestacją jedności w obronie sprawiedliwości i pokoju”.

— Rząd czechosłowacki zatwierdził projekt ustawy o reorganizacji administracji. Od 1 stycznia 1949 r. CSR będzie podzielona na 10 okręgów, na których czele znajdują się Okręgowe Komitety Narodowe. Autonomia prowincjonalna będzie znoszona stopniowo do końca marca 1949 r.

— Od 2 do 3 grudnia odbył się w Paryżu Międzynarodowy Tydzień Hiszpańskości, zorganizowany przez demokratyczne organizacje 20 krajów Europy i Ameryki.

— W wielu miastach Egiptu odbyły się antybrityjskie demonstracje studentów w związku z wydaleniem 3 adwokatów egipskich z Sudanu, którzy

SPROSTOWANIE

We wczorajszym numerze naszego pisma w artykule pt. „Strach przed przeczynnieniem” (Na widowni międzynarodowej) wskutek przeoczenia redakcji nie zaznaczono, że jest to artykuł naszego korespondenta w Moskwie, J. Gerasimowa.

Zarządzenia Bramuglii w sprawie Berlina

Klauzula mocarstw zachodnich ma ułatwić odstępstwo od porozumienia z 30 sierpnia

PARYŻ, 2.12 (PAP). Minister spraw zagr. Argentyny Bramuglia, którego mandat jako przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa wygasł o północy 30 listopada br., ogłosił o dwie godziny wcześniej zarządzenie w sprawie wykonania swego projektu, dotyczącego problemu Berlina.

Zarządzenie to powołuje do życia Komisję rzeczoznawców państw tzw. „Małej Szóstki”, której zadaniem będzie opracowanie projektu porozumienia między czterema wielkimi mocarstwami w sprawie wprowadzenia w Berlinie marki

strefy radzieckiej i ustalenia metod kontroli nad obiegiem tej marki w sektorach zach. Komisja ma przedstawić projekt tego porozumienia w formie zalecenia przewodniczącemu Rady Bezpieczeństwa. Sekretariat ONZ ma wyznaczyć swojego

eksperta do współpracy z Komisją oraz udzielić jej wszelkiej koniecznej pomocy. Ponadto Komisja zostaje upoważniona do zasięgania opinii rzeczoznawców czterech wielkich mocarstw. Komisja ma pracować 30 dni, tj. do 31 grudnia br. Obrady Komisji będą odbywały się w Paryżu.

Należy podkreślić, że według tekstu „zarządzenia” Bramuglii Komisja ma podczas swych prac uwzględnić nie tylko dyrektywy ustalone 30 sierpnia br. w Moskwie, lecz również „informacje o wydarzeniach, jakie nastąpiły później”. Te ostatnie słowa dodano na żądanie delegatów trzech mocarstw zachodnich — Cadogana, Jessupa i Schumana. Uzupełnienie to ma pozwolić na odstępstwo od zasad zawartych w porozumieniu moskiewskim z 30 sierpnia br., na które powołano się w pierwszej części zdania.

Według komentarza załączonego do „zarządzenia” Bramuglii, nowo kreowana komisja rzeczoznawców ma natychmiast nawiązać kontakt z rzeczoznawcami czterech mocarstw, których zgoda będzie konieczna dla przedstawienia projektu Bramuglii przewodniczącemu Rady Bezpieczeństwa. Komentarz ten ustala również procedurę, jaka ma być zastosowana w wypadku, „gdyby strony nie mogły dojść do porozumienia”.

Trzy mocarstwa zachodnie, wręczając odpowiedź na projekt Bramuglii oświadczyły, że przyjmują w zasadzie jego projekt, ale uzależniają udział swych rzeczoznawców w pracach komisji rzeczoznawców wyznaczonych przez państwa niezależnie od tego, czy komisja ta zajmowała się nie tylko sprawą waluty, lecz również stroną polityczną problemu berlińskiego. Mocarstwa zachodnie stwierdziły również, że pozostawiają sprawę Berlina na porządku dziennym Rady Bezpieczeństwa.

Jak oświadczył prasie Bramuglia delegat radziecki Wyszyński zgodził się na wyznaczenie rzeczoznawców radzieckich do współpracy z nową komisją.

Anglo-asi iwerza rząd w Niemczech zachodnich

FRANKFURT, 2.12 (PAP). W kołach anglosaskich podają, że statut okupacyjny Niemiec ma być zatwierdzony do 16 grudnia br. Następnie mają się rozpocząć przygotowania do utworzenia marionetkowego rządu w zachodnich strefach okupacyjnych Niemiec.

Kongres

Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet

BUDAPESZT, 2.12 (PAP). 1 bm. w gmachu parlamentu rozpoczęły się obrady Drugiego Kongresu Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet. Na posiedzeniu rannym dokonano wyboru Prezydium, w skład którego weszły delegatki 14 państw. Z ramienia Polski wybrano wiceministrę Pracy i Opieki Społecznej dr Edgęnię Pragierową. Do sekretariatu Kongresu weszła posłanka Edwarda Ostrowska.

Obszerny referat o działalności Federacji, wygłosiła przewodnicząca p. Cotton, która omówiła zadania Światowej Federacji w walce o pokój. Nawiązując do Kongresu Intelektualistów we Wrocławiu, p. Cotton oświadczyła, iż Kongres ten był wielką demonstracją sił pokojowych. Mówczynie z uznaniem podkreśliły wkład kobiet polskich do wielkiej sprawy postępu.

W dyskusji nad sprawozdaniem przewodniczącej Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet, zabrała głos delegatka polska, Izolda Kowalska — sekretarz generalny zarządu głównego Ligi Kobiet, która podkreśliła, że kobiety polskie to głęboką ufnością i powagą odnoszą się do Federacji. Delegatka polska omówiła rolę kobiet w wielkim zadaniu odbudowy kraju. Kobiety polskie na równi z mężczyznami pracują we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego i szczerzą się chwalebnie tytułami przodownic pracy.

Na zakończenie swego przemówienia Izolda Kowalska stwierdziła, iż kobiety polskie nie ustają w pracy nad utrzymaniem pokoju, nie ustają w walce ze wstecznictwem, z międzynarodową reakcją.

Nenni ostro krytykuje politykę de Gasperi'ego

Jeśli rząd nie pójdzie drogą pokoju, pójdzie nią lud włoski

RZYM, 2.12 (API). — We włoskim Zgromadzeniu Narodowym odbyła się ożywiona debata nad polityką zagraniczną rządu. Trzech ministrów mniejszości socjalistycznej, wchodzących w skład gabinetu, zagroziło dymisją, jeśli premier lub minister spraw zagranicznych nie złoży jasnego oświadczenia w sprawie stosunku Włoch do zachodniego bloku wojskowego.

Jak wiadomo, de Gasperi bawił niedawno w Brukseli, gdzie omawiał możliwości przystąpienia Włoch do bloku. W związku z tym Pietro Nenni, przywódca lewego skrzydła socjalistów włoskich oświadczył w wygłoszonym w parlamencie

przemówieniu, że w razie przystąpienia Włoch do zachodniego bloku wojskowego, zostałyby one wydane na łaskę kapitalizmu amerykańskiego. Polityka premiera de Gasperi — zdaniem Nenni'ego zmierza do uczynienia z Włoch europejskich Chin. Nenni stanowczo stwierdził, że naród włoski nigdy nie będzie walczył przeciwko Związkowi Radzieckiemu i domagał się wyrażenia rządowi votum nieufności.

Nenni przestrzegł przed dalszym prowadzeniem awanturniczej polityki, oświadcza: „Jeśli wy nie pójdziecie drogą pokoju, pójdzie nią lud włoski”.

Izrael domaga się wytyczenia granicy na drodze rokowań między zainteresowanymi

PARYŻ, 2.12 (PAP). — Na środowym posiedzeniu Komisji Politycznej ONZ, rzecznik Izraela Aubrey Eban oświadczył, że Żydzi nie mogą przyjąć rezolucji brytyjskiej w sprawie Palestyny nawet po wprowadzeniu wczorajszych poprawek.

Eban nie zgadza się z propozycją, by Komisja koncypiacyjna miała uzyskać prawo do wytyczenia granicy. Jego zdaniem powinno to nastąpić jedynie drogą rokowań między dwiema stronami zainteresowanymi.

Delegat Polski ambasador Lange podkreślił konieczność utrzymania w mocy zeszytowej uchwały Zgromadzenia ONZ.

Delegat Syrii Faris Bey el-Khouri, poparty przez delegata Egiptu ponowił propozycję arabską w sprawie przekazania całej sprawy Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości.

Delegat radziecki Carapkin wystąpił przeciwko projektowi aneksji arabskich części Palestyny przez Transjordanię.

Niesłychana panika przy ewakuacji Suczou

Armia Ludowa dochodzi do Peng-Pu

LONDYN, 2.12 (PAP). Według doniesień „Central News Agency”, miasto Peng-Pu zatrzęsło się od bliskiego huków dział, gdy wojska Kuomintangu rozpoczęły pośpieszny odwrót z węzła stacji kolejowej Hu-Czeng.

Według doniesień z Szanghaju w rejonie Suczou panuje panika. Rząd Kuomintangu zarządził całkowitą ewakuację tego rejonu. Oficerowie i żołnierze walczyli o miejsca w nielicznych samolotach, jakimi rozporządzali. Zdaniem się nieraz, że w chwili startu ludzie trzymali się kurczowo drzwi, by

dostać się na pokład. Pociągnęło to za sobą wiele nieszczęśliwych wypadków. Resztki armii Kuomintangu, która broniła tego rejonu, kierują się na południe dla wzięcia udziału w obronie Peng-Pu, ostatniej bazy rządu nankińskiego na północ od Nankinu.

W Chinach północnych armia Kuomintangu opuściła, umocnione miasto Laun-Hsien w odległości 180 km na północ od Tien-Tsinu.

Agencja France Presse donosi z Pekinu, że oddziały armii ludowej przystąpiły do ofensywy na Kalgan — stolicę prowincji Czahar (północne Chiny). Bitwa toczy się w odległości około 50 km od miasta, gdzie znajdują się główne linie obronne wojsk kuomintangowskich.

Jak donosi z Hong-Kongu agencja France Presse, jeden z członków Komitetu Centralnego Kuomintangu usiłuje nawiązać kontakt z przewodniczącym „Komitetu Rewolucyjnego” marszałkiem Li-Czai-Sun, by zaproponować mu wejście do rządu nankińskiego. Komitet Rewolucyjny w Hong-Kongu wypowiedział się za porozumieniem z armią ludową. Przedstawiciel tego Komitetu oświadczył korespondentowi agencji France-Press, że wszelkie próby wciągnięcia marszałka Li-Czai-Sun z powrotem do Kuomintangu skazane są na niepowodzenie.

Międzynarodowa organizacja do spraw uchodźców przeznaczyła dotychczas ogółem 5 statków celem ewakuacji uchodźców europejskich z Chin. Statki te mają udać się do Chin w styczniu lub w lutym przyszłego roku.

— W Skien Telemark (Norwegia) rozpoczął się proces przeciw biskupowi Daglinowi Zwilgmeyerowi, byłemu członkowi hitlerowskiej organizacji norweskich kwislingowców. Biskup stoi pod zarzutem propagowania z ambony idei hitlerowskich i zmuszenia wiernych do wstępowania w szeregi armii niemieckiej.

— W Korei północnej marionetkowy rząd, znajdujący się pod kontrolą amerykańską zaprowadza reżim terrory. Trybunał wojenny w mieście Sun-Czin skazał w ciągu tygodnia 73 patriotów koreańskich na karę śmierci, a 30 na dożywotnie ciężkie roboty.

— Wielka sensacja w Berlinie wywołało zdeklarowanie naczelnego redaktora dziennika „sozial-demokratischen”, „Telegraph” — Arno Scholze, który jak to wynika z opublikowanych przez „Taegliche Rundschau” dokumentów, należał do wybitnych działaczy hitlerowskich.

— Brytyjskie władze okupacyjne podały do wiadomości, że 149 fabryk i zakładów przemysłowych koncernu Kruppa w Essen nie będzie podlegać demontażowi.

Przełamywanie rogatki kulturalnych

PAMIĘTNE zajęcia w Kamieńsku i Gorzkowicach, gdzie podburzony tłum napadł na grupę studentów obojga płci, pobił ich i poranił — są obecnie przedmiotem procesu przed Rejonowym Sądem Wojskowym w Łodzi. Nie chcemy rozpatrywać tej sprawy. Winni odpowiadają przed sądem i sąd oceni stopień ich winy. Chodzi nam o coś innego. Zajęcia w Kamieńsku i Gorzkowicach są w dużym stopniu świadectwem poziomu kultury i oświaty, który w wielkiej części wsi polskiej jeszcze panuje. Niewątpliwie zajęcia były wynikiem propagandy i prowokacji zorganizowanej i sprowokowanej przez bogaczy wiejskich i zakrystie. Ale propaganda i prowokacja mogła się udać tylko tam, gdzie jest bardzo niski poziom oświaty i gdzie brak jest wszelkiego uświadomienia społecznego.

Prezydent Bierut przemawiając na otwarciu jesiennej sesji sejmowej, w gorących słowach przedstawił upośledzenie kulturalne wielomilionowych mas chłopskich. „Upośledzenie to jest — mówił — nie tylko wynikiem wiekowego zacofania i prymitywizmu chłopskiej gospodarki rolnej, lecz przede wszystkim niedbałości o byt i kulturę mas chłopskich ze strony rządów obszarnczo-kapitalistycznych, które żerowały na krzywdzie małego rolnika polskiego”.

Dalszy wniosek z tych słów był już jasny, że Państwo ludowe musi naprawić tę krzywdę, musi ją naprawić nie tylko w interesie samej wsi, ale w interesie całego narodu. Upośledzenie kulturalne wsi jest niewątpliwym hamulcem w szybkiej przebudowie Polski.

Sprawa upowszechnienia kultury na wsi wysuwa się w tej chwili na czoło państwowych zagadnień. Min. Dybowski, udzielając w tej sprawie wywiadu prasowego, słusznie przyznał, że „nie mogliśmy na tę sprawę zwrócić większej uwagi w pierwszym okresie tworzenia Polski Ludowej. Odbudowa naszego życia gospodarczego pochłaniała wszystkie nasze siły. Ale i w tym pierwszym okresie nie zaniedbywa-

liśmy spraw upowszechnienia kultury na wsi”.

Min. Dybowski dał w swoim czasie dokładne cyfry, dotyczące się rozbudowy bibliotek wiejskich, radiofonizacji wsi i filmów na wsi, — przy czym należy oczywiście rozróżniać między działalnością Ministerstwa Kultury i Sztuki i Ministerstwa Oświaty. Nie będziemy tu przytaczać cyfr, wymienionych w wywiadzie, natomiast na podstawie wywiadu chcemy stwierdzić, że wieś mało i średniorolna coraz lepiej rozumie, jak potężnym narzędziem jest oświata i kultura w prowadzonej przez nią walce przeciw

kapitalistom wiejskim, ośrodkom reakcji i wsteczności duchowej.

Min. Dybowski w wywiadzie swoim określił „dalsze drogi rozwoju kultury wiejskiej”. Według słów ministra „to przede wszystkim przełamywanie rogatki kulturalnych między wsią, a miastem, wciąganie wsi w orbitę oddziaływania kultury ogólnonarodowej i budzenie klasowych sił narodu”.

Wydać się nam, że właśnie taki program działalności Min. Kultury na wsi jest potrzebny i od dawna oczekiwany. 2

Na hasło współzawodnictwa w nauce

Min. Skrzyszewski do studentów

Minister oświaty dr. St. Skrzyszewski wystosował list do studentów Akademii Górniczo-Hutniczej, którzy w odpowiedzi na apel kopalni Zabrze — Wschód wezwali młodzież akademicką całej Polski do współzawodnictwa w nauce.

Witając z radością inicjatywę studentów Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, minister pisze m. in.

W wielkiej akcji współzawodnictwa pracy, podjętej przez polską klasę robotniczą, wyrosły kadry nowych budowniczych Polski, związanych nierozwalnie z interesem mas ludowych, oddanych sprawie budowy socjalizmu.

Wśród powszechnej mobilizacji narodu do budownictwa socjalistycznego nie mogło zabraknąć wysiłku młodzieży.

Wierzę, że we współzawodnictwie naukowym, które inicjujecie, szybko wyrosną nowe kadry ludowej inteligencji.

Wzywając całą polską młodzież akademicką do podjęcia inicjatywy studen-

tów Akademii Górniczo-Hutniczej, za pewnam, że Rząd nasz będzie w dalszym ciągu otaczał młodzież ludową szczególną opieką”.

Nauczyciele polscy i czechosłowaccy w współpracy wychowawczej młodzieży

W Katowicach bawiło 20 przedstawicieli czechosłowackiej Krajowej Rady Szkolnej w Ostrawie z kuratorem Franciszkiem Cimmerem na czele.

W czasie swego pobytu na Śląsku goście czechosłowaccy zwiedzili wzorowe ośrodki wychowania fizycznego w Katowicach, Siemianowicach i Bytomiu.

Goście wzięli udział w konferencji zorganizowanej przez Kuratorium Okręgu Szkolnego śląsko-dąbrowskiego, na której ustalono program dalszych kontaktów nauczycielstwa czeskiego i

W Olsztynie na konferencji miejscowej PPR wybrani zostali: Józef Prawin, Bronisław Jachimowicz, Stefan Ćwiek i Zofia Staros.

W Gdańsku na powiatowej konferencji wybrani zostali: Marian Naszkowski, Emil Holod, kierownik wydziału organizacyjnego KW PPR oraz rolnik z powiatu gdańskiego — Ambroży Rychlik.

Z ramienia PPS wybrani zostali z gdańskiego Komitetu I-szy sekretarz WK PPS — Ludwik Krasucki, sekretarz gdańskiego komitetu PPS — Stachowicz, rektor Politechniki Gdańskiej i poseł na Sejm — Turski, dyrektor Poczty — Tomasiak, wiceprzewodnicząca Ligi Kobiet — Tyszkowa i II-gi sekretarz WK PPS — Kwiatkowski.

W Gnieźnie — wicemin. Wł. Sołkowski i I-szy sekret. Komitetu PPR — Wojciechowski.

Na konferencjach powiatowych PPS wybrani zostali delegatami z ramienia PPS w Białogardzie poseł Józef Pietrusiński, przewodniczący WRN w Szczecinie i Stanisław Piotrowski, I-szy sekretarz K.P. PPS: w Kołobrzegu Stefan Wachowiak I-szy sekretarz P.K. w Sławnie Antoni Szymański, przewodniczący WK PPS i wiceprzewodniczący

K.P. w Lipianach i Gryfinie Władysław Sobieraja, robotnik w TOR, w Kamieniu, Gryficach i Świnoujściu — Kazimierz Zmudziński, przewodniczący K.P. w Nowogardzie i Łobzie, Stanisław Kwiecień, I-szy sekretarz K.P. w Dębnie i Myśliborzu, Zofia Gregorczyk, przewodnicząca pracy Państw. Zakł. Konfekcyjnych.

Na powiatowej Konferencji PPR w Bytowie wybrani zostali jako delegaci poseł Kuroczko, generalny sekretarz ZNP; w Drawsku Metody Lisiecki, przewodniczący K.P. PPR, w Gryfinie Olgierd Raczkowski, 3-ci sekretarz WK PPR; w Lipianach Tadeusz Wiater, kierownik wydz. personalnego KW PPR; w Koszalinie Leonard Borkowicz, wojewoda szczeciński i chłopka małolna Józefa Kryszel; w Słupsku Klemens Czarnecki, I-szy sekretarz K.P. PPR i Stanisław Witos, małolny chłop; w Szczecinku Feliks Chudecki, I-szy sekretarz K.P. i Leon Kukulski, prezes Zarządu Okręgowego Związku Samopomocy Chłopskiej; w Białogardzie — N. Jaworska, działaczka młodzieżowa z Warszawy, Stefan Rozalski, I-szy sekretarz K.P. i J. Kuśmierska, robotnica rolna.

Na konferencji wyborczej Dzielnicowego Komitetu PPS przy Zakładach H. Cegielskiego wybrano jako delegatów: wiceprezydenta miasta Poznania Szymczaka i II-go sekretarza Komitetu Dzielnicowego Antoniego Wyględe.

Rezolucja pracowników MBP

W dniu 30 listopada odbyło się walne zebranie oddziału Zw. Zawodowego Pracowników Bankowych przy Narodowym Banku Polskim. Po wysłuchaniu referatu prezesa Zarządu Głównego Związku, zebrani pracownicy Narodowego Banku Polskiego w Warszawie uchwalili rezolucję, w której, celem wyrażenia radości i zadokumentowania swego stosunku do wielkiego aktu jednomyślnego zjednoczenia partii robotniczych, a przez to zlikwidowania trwającego od 56 lat rozłamu w ruchu robotniczym i klas pracujących Polski, postanawiają wzmocnić dyscyplinę, wydajność i jakość pracy, zmniejszyć do minimum pracę w godzinach nadliczbowych oraz przygotować podłoże dla pełnego wprowadzenia na terenie Banku akcji współzawodnictwa pracy.

Ponadto postanawiają przyspieszyć i pogłębić prace zmierzające do zrealizowania dekretu o reformie bankowej i przygotowania Narodowego Banku Polskiego do wypełnienia rozszerzonych znacznie w przyszłości zadań.

Zasłużeni poligraficy

W oddziale Zw. Zaw. Pracowników Przemysłu Poligraficznego w Toruniu odbyła się uroczystość na cześć jubilatów pracy. Dyplomy pamiątkowe otrzymali: mistrz introligatorski Wincenty Januszewski za 50 lat pracy zawodowej, Stanisław Adriańczyk, Dyr. Jan Karolczak, Adolf Bajert i Wacław Stefański za 40 lat pracy zawodowej oraz Konstancja Dankowska, Maria Kuchnowa, Rozalia Kwasek, Alfons Oświałowski i Antoni Chyliński za 25 lat pracy zawodowej.

Zgon zasłużonej działaczki wśród Polonii amerykańskiej

W dniu 20 października wśród emigracji polskiej w USA w Chicago zmarła wybitna działaczka demokratyczna Polonii Amerykańskiej — Aniela Głuszczyk.

Aniela Głuszczyk przez całe swe pracowite życie służyła wiernie sprawie ludu pracującego, należąc do Stowarzyszenia Polonia i Międzynarodowego Związku Robotników oraz będąc współpracowniczką czasopisma „Głos Ludowy”.

Zmarła była jedną z inicjatorek zorganizowania pomocy dla dzieci polskich. W czasie swego niedaw-

negu pobytu w Polsce odwiedziła m. in. ośrodek wychowawczy R.T.P.D. Dom Młodzieży im. Tadeusza Kościuszki w Karpaczu i po powrocie do Stanów Zjednoczonych zainicjowała wśród Polonii Amerykańskiej łańcuch ofiar na rzecz Centralnego Ośrodka Wychowawczego — Szkoleniowego w Bartoszych.

Z zawodu robotnica, zmarła działaczka była wierną i całym klasą robotniczej Polski Ludowej.

Cześć Jej pamięci!

Młodzież szkolna woj. śląsko-dąbrowskiego nawiązuje kontakt z młodzieżą radziecką

Młodzież szkolna województwa śląsko-dąbrowskiego pragnąc nawiązać kontakt z młodzieżą Związku Radzieckiego zainicjowała na szeroką skalę wysyłanie listów do szkół w ZSRR.

Do chwili obecnej do Kuratorium okręgu szkolnego Śląsko-Dąbrowskiego napłynęło z poszczególnych szkół około 3 000 listów do młodzieży radzieckiej, pisanych w większości w języku rosyjskim. Listy te zawierają opisy z życia szkolnego

i świetlicowego młodzieży, informacje o uroczystym obchodzie 30-lecia Komsumolu na Śląsku itp.

Młodzież śląska ofiarowała ponadto szereg upominków, wykonanych w czasie zajęć szkolnych w postaci szkatulek, lalek w strojach regionalnych oraz albumów z widokami miast polskich, okolic górskich i Pomorza.

Listy wraz z upominkami przesłane zostaną do szkół radzieckich.

Gospodarka finansowa samorządów w r. 1949 na posiedzeniu Rady Państwa

W dniu 1 bm. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta Rzeczypospolitej 62 kolejne posiedzenie Rady Państwa.

W posiedzeniu uczestniczyli Prezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz, Prezes CUP-u T. Dietrich, minister Skarbu K. Dąbrowski, wiceminister Administracji Publicznej W. Wolski, i wiceminister Ziemi Odzyskanych J. Dubiel.

Rada Państwa omówiła całokształt gospodarki finansowej samorządu na rok

1949 pod kątem widzenia zespolenia wydatków administracji rządowej i samorządowej.

Podziękowanie Komitetu Słowiańskiego ZSRR za depesze gratulacyjne z Polski

Do Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej wpłynęło następujące pismo, podpisane przez sekretarza gen. Moczalowa.

„Z całego serca życzymy powodzenia w Waszej szlachetnej pracy, mającej na celu umocnienie i pogłębienie przyjaźni polsko-radzieckiej, będącej trwałą podstawą niepodległości i rozkwitu Nowej Polski.

Je się film o polsko - czeskiej przyjaźni.

O swej wydatnej pracy, której zawdzięczamy fakt obrania siedziby Unii w Warszawie dyr. Toeplitz skromnie przemilczał.

Po informacjach referenta rozwinęła się dość szczegółowa dyskusja. W dyskusji ustalono, że należy odróżnić dwa zagadnienia produkcji i rozpowszechnienia. Produkcja napotyka stosunkowo na mniejsze trudności, gdyż wszędzie jest awangarda postępu, natomiast rozpowszechnienie jest znacznie trudniejsze. Jest ono związane z wychowaniem nowej publiczności, co jest rzeczą kosztowną. Nawet u nas, ze względów budżetowych są dość znaczne trudności. Trudno pomieścić film dokumentalny w ramach dwugodzinnego pokazu, system zaś pokazów dwu i półgodzinnych poważnie zmniejsza rentowność.

Po zasadniczej dyskusji p. Basil Wright poinformował zgromadzonych o swym filmie „Dzieci przed sądem”. Porusza w nim wielkie zagadnienie przestępczości nieletnich. Film został sfinansowany ze źródeł państwowych. W zakładzie poprawczym (szkole specjalnej) znalazło dwóch chłopców i dziewczynkę, których wymowną historię ukazano. Ukazano również działanie metod poprawczych. Udowodniono, że wina małoletnich zawsze prawie wynika ze środowiska. Rzecz znamienna, że film ten cieszył się dużym powodzeniem, nawet finansowym, co w filmach dokumentalnych jest zjawiskiem wyjątkowym.

Po konferencji odbyło się zebranie towarzyskie. 2

Światowa Unia Filmu Dokumentarnego rozpoczyna działalność

W czerwcu 1947 r. postanowiono powołać do życia Unię Światową Filmu Dokumentarnego. Wydana wówczas deklaracja bruxelska mówiła, że film ten powinien stać się skuteczną bronią w walce z ciemnotą i wszelkim zacofaniem. „Nie ma neutralnych filmów” — stwierdzono, a skoro tak jest, skoro trzeba dokonać wyboru, należy stanąć w obozie postępu.

Rok później w lipcu 1948 w Marienbach Łańcuch. Unia została formalnie powołana do życia. Przyłączyło się do niej dziesięć państw, Bgaria, Brazylia, Czechosłowacja, Francja, Wł. Brytania, Holandia, Jugosławia, Polska, Szwajcaria oraz Węgry. Cztery państwa były obecne na konferencji w charakterze obserwatorów, a mianowicie Związek Radziecki, Stany Zjednoczone, Australia i Rumunia.

Zarząd ukonstytuował się w sposób następujący: Przewodniczący Basil Wright (W. Brytania), Wiceprzewodniczący Joris Ivens (Holandia) i Elmar Klos (Czechosłowacja), Skarbnik Carlos Solari (Brazylia), wreszcie sekretarz generalny dyr. Jerzy Toeplitz (Polska).

Siatka została wyznaczona. Pierwsze posiedzenie odbyło się w Warszawie. Na zebraniu tym zapadło kilka ważnych uchwał.

W szczególności postanowiono: a) Zorganizowanie pokazów najlepszych filmów dokumentalnych. W tym celu poszczególne sekcje na-

rodowe wytypują najlepsze prace z pośród, których nastąpi wybór. Wyświetlenie będzie zaopatrzone w komentarz, gdyż należy się liczyć z niedostateczną znajomością niektórych zagadnień przez międzynarodową publiczność.

b) Wydanie pełnego katalogu filmów dokumentalnych.

c) Ukazywanie się stałego biuletynu. Celem tego wydawnictwa jest utrzymanie ścisłego kontaktu pomiędzy członkami. Dzięki biuletynowi wszystkim będzie wiadomo, gdzie jakie prace się odbywają, co pozwoli czy to łączyć wysiłki, czy też unikać dwojenia.

d) Wreszcie postanowiono zwołać kongres w sierpniu przyszłego roku w Londynie. Jednocześnie na festiwalu filmowym w Edynburgu ma być dokonany pokaz filmów dokumentalnych.

Na konferencji prasowej, która odbyła się 1 bm. w lokalu Filmu Polskiego dyr. Jerzy Toeplitz zapoznał zgromadzonych z pracami Unii i jednocześnie scharakteryzował sylwetki przybyłych członków Zarządu. Tak więc Basil Wright to jeden z pionierów ruchu filmu dokumentalnego, wybitny realizator, który ostatnio odniósł duży sukces swym filmem „Dzieci przed sądem”. Do pionierów należy także Joris Ivens, który nakręca obecnie film „Młode Demokracje”. Elmar Klos to dyrektor wytwórni czeskiej, w której opracowaniu znajdu-

Hodowla radziecka

tworzy nowe rasy zwierząt

Przed wybuchem wojny każdy z kołchozów Związku Radzieckiego miał po 3-4 farmy hodowlane. Poglówie bydła rogatego w tych farmach wynosiło w sumie 20,1 mln., świń było 8,2 mln., owiec i kóz — 41,9 mln. Znacznym pogłowiem bydła dysponowały i sowchozy — wielkie państwowe wytwórnie mięsa, mleka i wełny. Produkcja hodowlana wzrastała z każdym rokiem. Ilość mięsa, pochodzącego z kołchozów stanowiła w r. 1937 80 proc., a ilość wełny 87 proc. ogólnej produkcji tych artykułów, gdy w latach 1927-28, a więc przed masową kolektywizacją, udział produkcji kołchozów nie przekraczał 35 proc. dla mięsa i 27 proc. dla wełny.

Rozwój hodowli był wynikiem daleko idącej przebudowy rolnictwa, a przede wszystkim — połączenia indywidualnych gospodarstw chłopskich w kołchozy. „Bez polityki kolektywizacji — stwierdził kiedyś Stalin — nie wyślibyśmy w tak krótkim czasie ze stanu zacofania gospodarczego”.

WIĘCEJ NIŻ PRZED WOJNĄ

W nowym planie 5-letnim przewidziany jest olbrzymi wzrost pogłowia zwierzęcego. Stan ilościowy koni ma wzrosnąć o 46 proc., bydła o 39 proc., owiec i kóz o 75 proc., a ilość świń — trzykrotnie w porównaniu ze stanem z roku 1945. Słowem, poziom przedwojenny ma być we wszystkich dziedzinach przekroczony.

Dzięki gospodarce socjalistycznej, chłop radziecki szybko likwiduje straszne zniszczenia wojenne. Niedawno w prasie radzieckiej ukazało się sprawozdanie Centralnego Biura Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR o wynikach wykonania państwowego planu odbudowy i rozwoju gospodarki państwowej za trzeci kwartał 1948. Sprawozdanie podkreśla wielkie osiągnięcia w dziedzinie hodowli. Poglówie zwierząt w kołchozach na 1 września 1948 powiększyło się w porównaniu ze stanem z 1 września 1947, w odniesieniu do bydła o 22 proc. w odniesieniu do świń o 71 proc., owiec i kóz o 15 proc., koni o 11 proc.

Wzrosła również ilość bydła, stą nowiędę indywidualną własność członków kołchozów.

W okręgach — przodujących, przy wydatnej pomocy państwa, został już teraz znacznie przekroczony przedwojenny poziom pogłowia i produkcji hodowlanej. Np. kolektywne farmy Kazachstanu posiadają dziś dużo więcej bydła niż w r. 1940.

W czasie ostatniej wojny w okręgu Briańskim, będącym areną najbardziej krwawych walk, wyniszczono zostało prawie całe pogłowie zwierzęce. Mimo to w r. 1948 miejscowe kołchozy przekroczyły plan państwowy w zakresie hodowli koni i bydła rogatego. Poglówie świń wzrosło tu w bieżącym roku dwukrotnie, pogłowie owiec — półtora raza.

Na Ukrainie, w porównaniu z rokiem ubiegłym pogłowie bydła również wzrosło, a liczne okręgi

Republiki wykonały już swój roczny plan hodowlany.

POPRAWA RASY

Jednym z głównych zadań gospodarki rolniej, obok wzrostu pogłowia zwierzęcego, jest polepszenie rasy bydła. Kołchozy i sowchozy rozporządzają wszelkimi środkami do prowadzenia pracy selekcyjno-hodowlanej. Wielką pomoc w tej dziedzinie okazują im państwowe instytucje naukowe — badawcze. Uczni pracują tu w ścisłym kontakcie z hodowcami. W oparciu o postępową, miczurinowską wiedzę biologiczną, radzieccy uczni i praktycy hodowcy osiągnęli już znaczne sukcesy w kształtowaniu nowych gatunków.

W r. 1948 rząd radziecki obdarzył wysokimi odznaczeniami młodego naukowca A. Wasiljewa, który, w oparciu o teorię Miczurina, przy współpracy hodowców-praktyków, w stosunkowo krótkim okresie czasu wyhodował nowy gatunek owiec, odznaczających się dużą wagą i długą, bardzo miękką wełną. Również znaczne sukcesy uzyskali hodowcy kołchozu im. Lenina, tworząc nowy wysoko wartościowy gatunek bydła rogatego — „tambowskie czerwone bydło” o dużej młeczności i wadze.

Nowymi osiągnięciami na tym polu może poszczycić się znany w całym Związku Radzieckim sowchoz „Karawajewo”, produkujący wraz z okolicznymi kołchozami tzw. „kołstomski” gatunek bydła. Dziewięć najlepszych krów tego sowchozu dało w 1948 już z górą 90 tys. litrów mleka. Część tych krów jeszcze daje mleko, a więc do końca roku rekord ten będzie znacznie przekroczony.

Nie o rzeczy będzie tu wspomnieć o wspaniałych osiągnięciach prof. Grebienia, dokonanych na terenie eksperymentalnej farmy „Askania Nowa”, gdzie ilość wełny uzyskanej ze strzyżenia jednego

barana wynosi do 21,7 kg w ciągu roku. Równie wysokie współczynniki produktywności wykazały, hodowane na tej samej farmie, świni. Nie mniejszym powodzeniem w swej pracy mogą się poszczycić i inni uczni — eksperymenci, pracujący w rozmaitych zakątkach olbrzymiego kraju. Wszędzie praca ich prowadzona jest w ścisłym kontakcie z ludźmi pracującymi w terenie, a wyrazem jej są coraz to nowe osiągnięcia w dziedzinie hodowli bydła.

BOHATERZY PRACY

Kołchozy wychowały już kadry wysoko kwalifikowanych specjalistów hodowców, którzy są entuzjastami swej pracy.

Najwybitniejsi z nich doczekali już tytułu Bohaterów Pracy Socjalistycznej. Wśród nich jest dojarka z ukraińskiego kołchozu „Czerwona Zoria”, które uzyskiwała od przydzielonych sobie krów po 5,810 kg mleka rocznie i dojarka podmokłowskiego kołchoza o tej samej nazwie „Czerwona Zaria”, która uzyskiwała po 5,575 kg mleka rocznie od jednej krowy.

Wśród Bohaterów Pracy Socjalistycznej Kazachstanu znalazł się 50-letni Bajzeldy Kejkijew. Przed rewolucją był on parobkiem, dziś jest prezesem kołchozu Kenes Tiube. Dzięki jego wysiłkom pogłowie owiec i kóz w kołchozie wzrosło z 220 do 11 tys., pogłowie koni z 45 do 900, pogłowie krów z 22 do 540.

Doświadczenie czołowych kołchozów Związku Radzieckiego szybko staje się wspólnym dobrem wszystkich rolników i przyczynia się do coraz większego rozwoju hodowli radzieckiej, która z każdym rokiem daje krajowi coraz to większe ilości mięsa, mleka i wełny. W świetle dotychczasowych osiągnięć, plan 5-letni w dziedzinie hodowli będzie wykonany przez chłopów radzieckiego na długo przed przewidzianym terminem.

Nowe pracownie i domy dla studentów Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie

W Akademii Górniczo-Hutniczej odbyła się uroczystość położenia kamienia węgielnego pod budowę gmachy nowych laboratoriów oraz pierwszego z czterech nowych domów akademickich, pracujących studentów wszystkich krakowskich uczelni.

W uroczystości tej udział wzięli przedstawiciele władz z przewodniczącym WRN ob. Klimaszewskim i wiceprezydentem miasta inż. To rem na czele, Senat Akademii Górniczo-Hutniczej oraz liczne rzesze studentów. W ramach Czynu Kongresowego młodzieży akademickiej przy budowie pierwszego z 4-ech nowych domów akademickich, pracujących studentów wszystkich krakowskich uczelni.

Rektor AGH w okolicznościowym przemówieniu wskazał na konieczność stworzenia dla studiującej młodzieży robotniczo-chłopskiej odpowiednich warunków mieszkaniowych. Przemówienia wygłosili również delegat Bratniej Pomocy ob. Majcherczyk i robotnik PPB w imieniu zatrudnionych przy budowie.

dzieży robotniczo-chłopskiej odpowiednich warunków mieszkaniowych. Przemówienia wygłosili również delegat Bratniej Pomocy ob. Majcherczyk i robotnik PPB w imieniu zatrudnionych przy budowie.

Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przem. Chemicznego w Gliwicach, ul. Radiowa 2

ogłasza

Przetarg nieograniczony

- 1) na przemiał i osuszenie kaolinu szlamowanego w ilości 400 ton
- 2) na przemiał i osuszenie szpatu ciężkiego w ilości 90 ton
- 3) na przemiał i osuszenie siarki elementarnej w ilości 180 ton.

Kosztorysy ślepe wraz z warunkami technicznymi, oraz bliższe informacje otrzymać można w Centrali Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Chemicznego w Gliwicach, ul. Radiowa 2, pokój nr 11, w godzinach urzędowych.

Oferty należy składać w kancelarii C. Z. Mat., Przem. Chem. w terminie do dnia 18 grudnia 1948r. pokój nr 18, do godziny 10 rano, po czym nastąpi otwarcie ofert.

Oferty w zalakowanych kopertach winny być zaopatrzone napisem: „Przetarg na”

Każda z podanych w punkcie 1, 2 i 3 robót będzie przedmiotem oddzielnego przetargu.

Kwit na wpłacone wadium w wysokości 2 proc. oferowanej sumy należy dołączyć do oferty.

Wadium należy wpłacać w gotówce, lub w papierach wartościowych na rachunek Centrali Zaopatrzenia w N. B. P. Oddział w Gliwicach, na sumy do refundacji.

Na życzenie oferentów wyśle C. Z. Mat. Przem. Chem. pocztą ślepe kosztorysy oraz warunki przetargowe.

ZA GRANICĄ PISZA

Związki zawodowe w walce o jedność — Mocha czekają jeszcze niespodzianki

„Bolszewik”

zamieszcza artykuł, omawiający sprawę jedności światowego ruchu zawodowego. Czasopismo stwierdza:

„W związku z zastrzeżeniem walki między imperializmem a obozem demokratycznym, burżuazja międzynarodowa usiłuje rozbić Światową Federację Związków Zawodowych i dąży do utworzenia nowej kadłubowej Federacji, która byłaby posłusznym narzędziem w rękach imperializmu amerykańskiego. Forpocztą reakcji w tej walce jest Amerykańska Federacja Pracy, która stanowi agenturę monopolistów amerykańskich.

Klika Greena (przewodzący Amerykańskiej Federacji Pracy) korzysta z bezpośredniej pomocy finansowej Departamentu Stanu i rozwija gorączkową działalność na rzecz doktryny Trumana i planu Marshalla, celem rozbicia zjednoczonego ruchu robotniczego na świecie.

Emisariusze Greena w Paryżu organizują grupy lamistrajków w Europie zachodniej, przygotowując bazę dla utworzenia nowej antykomunistycznej Federacji Zw. Zaw. Zdrada Leona Jouhaux we Francji, wystąpienie katolickich związków zawodowych z Federacji Pracy we Włoszech, utworzenie grupy opozycyjnej w łonie związków zawodowych w Berlinie, jest czynem marszałkowskich emisariuszy Greena. Amerykańska Federacja Pracy stanowi bazę dla rozbijackich grup związków zawodowych w Europie zachodniej i Beneluxu. W ostatnich miesiącach przystąpili oni do założenia rozbijackich związków zawodowych w kuomintangowskich Chinach, w Indiach, Iranie i Japonii.

W ciągu trzech lat jej istnienia Światowa Federacja Zw. Zaw. potwierdziła, że istniejące w jej łonie różnice zdań nie stanowią przeszkody dla dalszej współpracy zw. zawodowych różnych krajów, jeśli związki zawodowe postępowe będą w myśl statutu Federacji, i kierować się będą interesami klasy robotniczej i mas pracujących.

Przyczyną niedostatecznej pracy Federacji w ostatnich miesiącach jest niechęć brytyjskich Trade-Unionów do współpracy z innymi członkami Federacji. Rada Trade-Unionów czyni wszystko, co może, by chociaż na 12 miesięcy wstrzymać działania Federacji. Wniosek Rady jest z gruntu fałszywy i niebezpieczny dla międzynarodowego ruchu robotniczego i dla brytyjskiej klasy robotniczej. W obliczu napiętej sytuacji międzynarodowej wniosek brytyjski jest dążeniem do osłabienia międzynarodowej solidarności ruchu robotniczego. Radzieckie związki zawodowe gotowe są

i nadal współpracować ze wszystkimi związkami zawodowymi i w tej liczbie z Kongresem brytyjskich Trade-Unionów, by wraz z nimi dążyć do jedności klasy robotniczej w skali międzynarodowej i zapewnienia owocnej pracy Światowej Federacji Związków Zawodowych”.

„Humanite”

zamieszcza artykuł Benoit Frachona pt. „Pigmeje przeciw olbrzymom”, w którym w następujących słowach charakteryzuje on postawę czynników rządzących wobec końca strajku górników:

„Ci ludzie tańczą taniec skalpa wobec górników, ale jest faktem, że boją się. Zapłacili oni wysoką stawkę za wojnę, prowadzoną przeciw bohaterom górnikom. Zmarnowali oni dziesiątki miliardów, pozabawili kraj milionów ton węgla, zrzucili cynicznie maskę „demokratyczną”, pokazując się w pełnym świetle jako zacieklisi reakcyoniści, pozabawieni skrupułów. Jeśli wyobrażają sobie jednak, że złamali przysięgiową odważę górników, czeka ich gorzkie rozczarowanie. Nigdy jeszcze u górników nie nagromadziło się tyle nienawiści i tyle woli przemiany, ile udało się zebrać Mochowi i jego zbirów oraz Lacostowi swoimi klamliwymi i obelżywymi przemówieniami. Górnicy doskonale zrozumieli o co chodzi. Docenili oni w pełni walkę, do której ich zmuszono i dali najwspanialszy przykład waleczności, wytrwałości i zaciętości, jakich można się było po nich spodziewać. Zmusiła ich do powrotu do kopalni nędza i głód, cierpienia dzieci, pozbawionych mleka przez ministrów prowadzących wojnę z kołymi. Jesteśmy przekonani, że akcja solidarności będzie trwała nadal i że robotnicy odpowiedzą na apel Generalnej Konfederacji Pracy ofiarowania równowartości godzin pracy dla ulżenia cierpieniom górników. Ale trzeba stwierdzić, że francuska klasa robotnicza wraz z chłopami i uczciwymi ludźmi zrobiła nie mało. Zarówno przez zajęcie się 25 tysiącami ewakuowanych dzieci, jak również przez zbiorke żywności i pieniężny ogólnej wartości 600 milionów franków, utwierdziła się ta solidarność.

Ludzie, których płaca jest obecnie o 50. proc. niższa od przedwojennej, dali dowód tej solidarności. Ludzie ci w ciągu 1948 r. przeprowadzili wiele strajków, ludzie ci w listopadzie i grudniu 1947 r. w przeciągu trzech tygodni stawiali czoło agentom Mocha. 600 milionów oraz 160 milionów otrzymanych od robotników innych krajów, to suma poważna. Nie należy jednak zapominać, że jest 300 tysięcy górników i że strajk trwał 8 tygodni.

Koniec strajku górników nie oznacza końca walk robotniczych. Jest on tylko pełnym chwały i porywającym epizodem. Reakcyjny rząd musiał ustąpić żądaniom innych związków zawodowych, których nie mógł zwalczać jednocześnie z górnika. Polityka gwałtu i nędzy wywołała normalną reakcję klasy robotniczej, mającej dość siły i nie chcącej umierać z głodu. Moch nie przewidział jedności rzesz pracujących i siły, jaką przedstawia ta jedność. Przepowiadamy mu wiele innych niespodzianek tego rodzaju”.

KRONIKA PARLAMENTARNA

Obrady Komisji Sejmowej

Na Komisji Zdrowia zreferował projekt dekretu o zmianie organizacji samorządu zawodowego, lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i aptekarskiego. Dekret został przez Komisję przyjęty. Następnie komisja wypowiedziała się za usunięciem pielegniarskich sił zakonnych od spełniania funkcji administracyjnych w szpitalach.

Wreszcie Komisja Zdrowia przyjęła do wiadomości, że Min. Zdrowia dąży do zlikwidowania izb lekarskich przez włączenie ich do Zw. Zawodowych.

Na podkomisji do spraw teatru dyrektor Dep. Przedsiębiorstw Artystycznych i Rozrywkowych w Min. Kultury i Sztuki, Piotr Borowy, wygłosił referat na temat zagadnień repertuarowych, polityki finansowej i organizacji widowisk.

W dyskusji zabierali głos m. in.: prezes ZAIKS-u F. Chmurkowski, dyr. ZAIKS-u W. Jastrzębiec-Rudnicki i członek Prezydium Zw. Zaw. Literatów Michał Rusinek.

Z życia gospodarczego ZSRR

Nowa metoda zakładania lasów

Znany uczyony Łysenko opracował nową metodę zakładania lasów. Nasiona drzew wysadza się jesienią na polu zasianym oziminną. W ten sposób młode drzewka mają na początku niezbędna ochronę w postaci zboża. Dojrzwiałe zboże chroni drzewka przed wiatrami stepowymi, jak i przed chwastami. W następnym roku zboże wysiewa się na tym polu już bez uprzedniej orki. Gdy drzewka okrzepną, w dostatecznym stopniu stają się ochroną dla zboża.

Niezwykłe okazy krów

Racjonalna hodowla bydła w maj. Karawajewo pod Moskwą doprowadziła do tego, że krowy osiągają wagę 633 — 900 kg. i dają przeciętnie 13.000 litrów mleka rocznie.

Nowe zakłady przem. lu lekkiego

Ostatnio powstał cały szereg fabryk przemysłu lekkiego i spożywczego. M. in. uruchomiono wielką fabrykę wyrobów mięsnych w Dniepropietrowsku, cukrownię w Winnicy, fabrykę wyrobów

mleczarskich w Stalingradzie, dwie fabryki krochmalu na Białorusi oraz kilka fabryk serów, obuwia, ubrań i innych w różnych miejscowościach ZSRR.

Sukces gospodarczy kołchozów

Kołchoz „Pobieda” w obw. moskiewskim dzięki umiejętnej gospodarce podnosi wydajność pól z 7 do 28 centnarów z 1 hektara.

Dar Krasnojarska dla Moskwy

Do Moskwy przybyła delegacja kolchozników i robotników Obwodu Krasnojarskiego, która przywiozła w darze ludności stolicy ZSRR pociąg wyborowej pszenicy syberyjskiej. Pociąg prowadziła 5-tysięczna lokomotywa, wyprodukowana przez krasnojarskie zakłady parowozowe. Robotnicy krasnojarscy przekazali tę lokomotywę kolejarzom Moskwy.

Zniżka cen napojów bezalkoholowych

Ceny piwa, soków owocowych i innych napojów bezalkoholowych zostały obniżone o 25 proc.

Awans gospodarczy portu szczecińskiego

W czerwcu 1949 r. ruszy nowy basen węglowy

Właściwie nie można mówić o porcie szczecińskim, że się odbudowuje. Wielkie prace inwestycyjne, dokonywane w porcie, mają za cel nie odbudowę, a przebudowę i (od roku już) rozbudowę przedwojennego portu, który gdyby nawet nie uległ żadnym zniszczeniom wojennym, też nie bardzo by się nadawał do nowej roli w Polsce.

Fakt ten spowodował specyficzne potraktowanie portu szczecińskiego i na nim oparto nowe założenia techniczne przy opracowaniu projektu przebudowy portu i budowy nowych, dotychczas nie znanych na tym terenie urządzeń.

Podstawowe założenia nowych planów streścić można w trzech punktach: 1) specyficzne położenie geograficzne Szczecina, 2) nowe zaplecze gospodarcze portu i 3) nowe, niezwykle korzystne warunki i możliwości rozwoju, wynikające z nowego ustroju gospodarczego Polski, stwarzające jeden ośrodek dyspozycyjny kierownictwa i eksploatacji portu.

ZAMIAST ZBOŻA — WĘGIEL

O ile przed wojną Szczecin zepchnięty przez Niemców do roli podrzędnego portu dla zbożowego zaplecza wschodnich części kraju, miał za zadanie przeładować wielkie ilości drobnicy, o tyle dzisiaj, mając zaplecze przemysłowe i górniczych obszarów ziem zachodnich, musi się przestawić na przeładunek węgla i rudy. W tym celu trzeba nie tylko zmienić urządzenia portowe, ale zbudować inne baseny, inne w nich nabrzeża, inne magazyny, no i — rzecz oczywista — inny system połączeń kolejowych.

14 MLN. TON WĘGLA

Rok temu jeszcze na terenach, położonych na południe od portu drobnicowego, były rozległe mokradła i rosła wilina. Na wiosnę 1949 będzie już tu pracował pełną parą nowy, specjalnie zbudowany basen węglowy - rudowy, którego projekt oparty został na doświadczeniach podobnych basenów w Gdańsku i Gdyni. W połowie grudnia pierwsze zbudowane nabrzeże basenu, noszące nazwę wschodniego, będzie już zupełnie gotowe. W tym samym czasie nadziejcie do nowego basenu dziesięć 7-mio tonowych dźwigów, zmontowanych przez przemysł czechosłowacki.

Przed wojną cały port w Szczecinie przeładowywał w ciągu roku 1,8 mln. ton węgla, traktując ten przeładunek nie jako „ubocznie”, przy podstawowych przeładunkach drobnicy, (a w niej przede wszystkim zboża). W 1950 roku sam tylko nowy basen ma przeładować 10 mln. ton węgla, a cały port ma podnieść cyfrę przeładunku węglowego do 14 milionów ton. Dysproporcja tych liczb zbyt dosadnie podkreśla specyficzność przebudowy Szczecina, aby było tu jeszcze miejsce na jakiegokolwiek inne komentarze.

WODA, CZY ŁADEM?

Żeby jednak przeładować takie masy węgla, trzeba myśleć nie tylko o budowie nowych nabrzeży, montażu nowych dźwigów, taśmownicz i wywrotnic, trzeba było również rozwiązać problem stałego i pewnego dowozu węgla do Szczecina. Z dwóch szlaków komunikacyjnych, które docierają ze Śląska nad morze, wybrano w chwili obecnej linię kolejową. Przewóz Odrą, ażeby mógł

sprostać zadaniu objęcia całego transportu wymaga wielkich i długoterminowych inwestycji.

Dwa szlaki kolejowe prowadzą ze Śląska do Szczecina. Przy stosunkowo niewielkich inwestycjach będzie można tymi drogami przewieźć 14 mln. ton węgla w ciągu roku, czyli akurat tyle, ile wyniesie zdolność przeładunkowa portu w Szczecinie.

Polskie Koleje Państwowe budują zupełnie nową stację, a budują ją w niezwykle trudnych warunkach technicznych, na podmokłych, torfiastych bagnach, gdzie trzeba zwieźć półtora miliona metrów sześciennych piasku dla wybudowania długiego i szerokiego nasypu. Na wykonanie budowy postawili sobie kolejarze bardzo krótki termin, bo rozpoczynając pracę 4 maja br., postanowili ją skończyć już w czerwcu 1949 r. Do pracy skierowano 1300 robotników, a przez sześć letnich miesięcy za trudniono tu jeszcze 1000 junaków „Służby Polsce”. W rezultacie wykonano już połowę prac ziemnych.

Regulacja rzek w woj. łódzkim

Wydział Wodno-Melioracyjny w Łodzi ukończył pod Sieradzem prace nad podniesieniem i poszerzeniem wału ochronnego nad Wartą na odcinku długości 5 km. Wylewy Warty w okresie wiosennych roztopów zagrażały do tychczas stale okolicznym gminom i niszczyły zasiewy.

Poza tym uregulowano na wielu odcinkach rzeki: Białkę i Popławkę. Na rzekach i kanałach dawniej uregulowanych przeprowadzono roboty renowacyjne na długości 55 km.

Budowa dróg kołowych

40 tys. km. dróg otrzyma twarde nawierzchnie

Wiadomo powszechnie, że w dziedzinie racjonalnej budowy dróg, Polska znajdowała się na szarym końcu wśród państw europejskich. W okresie 20 lat niepodległości podejmowane były próby poprawy naszych dróg. Nie można zaprzeczyć, że nastąpiły pewne innowacje na tym odcinku, ale wiekowe niemal zaniedbanie, nie pozwoliło radykalnie rozwiązać tego niezmiennie ważnego zagadnienia, które z punktu widzenia interesów naszej gospodarki wysuwa się na plan czołowy.

Zdajemy sobie doskonale sprawę, że od ilości i jakości dróg uzależniony jest transport, główny nerw życia gospodarczego kraju. Opierając się na tym założeniu, Sekcja Dróg Kołowych, Min. Komunikacji, opracowała plan długofalowy, na okres 30 lat, który drogi nasze ma doprowadzić do odpowiedniego stanu.

Główne wytyczne planu są następujące: nawierzchnie drogowe wszelkiego

Nowy basen węglowy będzie gotowy wcześniej i zakończenie robót kolejowych w czerwcu będzie oznaczało finał wszystkich prac przy uruchamianiu nowego, na wskroś nowoczesnego kompleksu nabrzeży do przeładunków węgla i rudy.

Czerwiec przyszłego roku stanowić będzie ważną datę dla portu szczecińskiego, będzie oznaczał wielki awans w do tychczasowej „karierze” Szczecina raz na zawsze bowiem przestanie być on celowo na koniec spychanym „kopciuszkiem” wśród innych portów tej części Europy i zajmie wśród portów masowego przeładunku nieposłuszenie, należne mu miejsce (ms)

Wzrost produkcji w warzelniach soli

Plan produkcji Polskiego Monopolu Solnego za 10 miesięcy br. w zakresie soli warzonej wykonano został w 176 proc.

720 proc. normy

Górnicy Zieliński pobili rekord Cyronia

Kopalnia „Makoszowy”, należąca do Głiwickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego doniosła o pobiciu rekordu Cyronia.

Przedownik pracy Zieliński wykonał w listopadzie br. ok. 720 proc. normy.

Górnicy Zieliński ma 31 lat. Pracuje w swoim zawodzie 18 lat. Do Polski przyjechał z Francji, gdzie zasłużył się jako działacz robotniczy.

W r. 1946 powrócił do Polski i z miesiąca na miesiąc poprawiał wyniki pracy. W czerwcu br. osiągnął 668 proc. normy (zarobek jego wyniósł wtedy 104 tys. zł.).

Nowy swój rekord zawdzięcza Zieliński — mówi o nim dyrektor kopalni — temu, że pracuje nie ty-

rodzaju, mosty i wszelkie urządzenia drogowe należy stale konserwować, aby nie dopuścić do ich dekapitalizacji; grubość nawierzchni tłuczowej należy doprowadzić do stanu normalnego w ciągu 10 lat; odcinki dróg zniszczonych w czasie działań wojennych zostaną odbudowane w okresie pięcioletnim, mosty w okresie 10 lat.

W związku z mechanizacją transportu zachodzi konieczność ulepszenia na wierzchni i przystosowania jej do ruchu samochodowego. W ciągu 30 lat winny posiadać nawierzchnie ulepszone wszystkie drogi państwowe, wojewódzkie. Program prac przewiduje również budowę 3 tys. km autostrad, około 50 proc. dróg powiatowych w ogólnej ilości 40 tys. km. Również w ciągu 30 lat ulegną przebudowie wszystkie mosty drewniane na drogach państwowych i około 50 proc. mostów na drogach wojewódzkich.

W ciągu dwudziestu lat zwiększona zostanie do 25 tys. km sieć dróg twar-

dych. Po częściowej przebudowie dróg gruntowych pozostaje jeszcze 127 tysięcy km dróg gminnych, z których najciężej korzysta ludność rolnicza.

Program prac na odcinku drogowym zrealizowany zostanie w 4 okresach obejmujących lata 1945-46, 1947-49, 1950-1954, 1955-74.

W ramach drugiego okresu realizacji planu przewiduje się na rok 1949 ulepszenie nawierzchni na długości 1791 km, odbudowę 2.689 km dróg zniszczonych wskutek działań wojennych, odbudowę mostów 9500 mb., budowę nowych dróg o nawierzchni twardej w ilości 80 km.

W roku 1949 na budowę, przebudowę i remonty dróg przewiduje się wydatki w wysokości przeszło 10 mld. zł. na co ma być zużyte milion ton kamienia, tysiące ton stali, asfaltu, smoły, cementu, tysiące metrów drzewa itd.

Realizacja planu w tej dziedzinie stawia poważne zadania przed przemysłem branżowym, który musi nastawić się na produkcję materiałów drogowych w takiej ilości, aby pokryć całkowite zapotrzebowanie gospodarki drogowej. Również przemysł maszynowy i wytwórnictwo sprzętu opracowują swe plany produkcyjne pod kątem rozbudowy dróg.

Na półtora miesiąca przed terminem

Fundusz Ziemi wykonał roczny plan

Ogólna suma wpływów na Fundusz Ziemi od 1 stycznia do 15 listopada wyniosła 4.389 mil. zł., co stanowi 108 proc. planu, uchwalonego przez Sejm w r. b.

Największą sumę wpływów osiągnęło woj. poznańskie, w którym chłopcy wpłacili 1.600 mil. zł., na-

stępnie woj. pomorskie — 816 mil. zł. i woj. wrocławskie — 305 mil. zł.

Przedterminowe dokonanie wpłat pozwoli szybciej zainwestować znaczne sumy na podniesienie produkcji rolnej, przez pożyczki i dotacje dla młodo i średniorolnych.

Dalsze meldunki

o wykonaniu zobowiązań przedkongresowych

W dalszym ciągu napływają meldunki o ofiarnej pracy dla uczczenia Kongresu Zjednoczeniowego PPR i PPS.

M. in.: „Chemicz” w Krakowie wykonał plan o 5 dni wcześniej i do końca roku ponad plan wykona 20 ton chemikali.

Kopalnia „Bierut” i „Sobieski” w Jaworznie, po wykonaniu rocznych planów, dążą do wydobycia ponad plan dalszych 80 tys. ton węgla.

„Belex-Kabel” opodatkował się na fundusz stypendialny dla nie-zaocznej młodzieży robotniczej.

„Solvay” i Zieleniewski — poparli powyższą inicjatywę.

Chłopi z coraz innych wsi budują szkoły, naprawiają drogi, uzupełniają wpłaty podatkowe.

„Sila, światło i woda” zakończył 1 grudnia montaż nowej brykietowni.

„Marciniak” wyrobił 150 proc. miesięcznego planu produkcyjnego i wykonał dodatkowo 700 specjalnych popielniczek dla sali obrad Kongresu.

„Służba Polsce” i ZMP prześcigają się w pracy społecznej.

Kopalnia „Sosnowiec” po wykonaniu planu zobowiązała się do wyprodukowania do końca roku dalszych znacznych ilości węgla ponad plan. To samo zaoferowała kopalnia „Saturn”, kopalnia „Andaluzja” oraz „Wirek”.

Kolejarze Rzeszowskiej PKP zakończyli w dniu wczorajszym roczny plan z nadwyżką przed terminem.

Na cześć Zjednoczenia Partii

Rozpalono wielki piec

w Elektrowni Łódzkiej

W Elektrowni Łódzkiej rozpalono wczoraj po raz pierwszy nowy piec zmontowany na cześć zjednoczenia partii robotniczych.

Wielki napis nad prezydium głosił: „Zobowiązanie przedkongresowe wykonaliśmy”.

Montaż kotła w szybszym tempie można było ukończyć tylko dzięki entuzjazmowi współzawodniczących ze sobą brygad, w których wyróżnili się przyrodnicy pracy Witczak i Fostak. Brygadam montażowym przyszli z pomocą pracownicy biurowi i uczniowie gimnazjum energetycznego. W ostatnich dziesięciu dniach personel elektrowni łódzkiej przepracował przy budowie kotła dodatkowo 2.000 robotniko/godzin, przekazując uzyskany stąd zarobek na budowę Domu Zjednoczonej Partii i Robotniczej Tow. Przyjaciół Dzieci.

Po przemówieniach, poświęconych temu czynowi przedkongresowemu wysłano do min. Mincia telegram tej treści:

„Założa, Rada Zakładowa oraz Dyrekcja Elektrowni Łódzkiej meldują Ob. Ministrowi, że w myśl zobowiązania

przedkongresowego, w dniu 1 grudnia r. o godz. 18.00 rozpalono po raz pierwszy kocioł pyłowy — stanowiący dalszy sukces w rozwoju energetyki łódzkiej”.

Minister Minc do papierników

W związku z przedterminowym wykonaniem rocznego planu produkcji przez Przemysł Papierniczy min. Minc wysłał do dyrektora Centralnego Zarządu Przemysłu Papierniczego list następującej treści:

„Dziękuję kierownictwu i wszystkim pracownikom zatrudnionym przy produkcji celulozy i papieru za przedterminowe wykonanie planu za r. 1948. Wykonanie planu przyspiesza odbudowę kraju i przyczynia się do szybkiej odbudowy przemysłu, zapewniając dobrobyt masom pracującym. Życzę wszystkim pracownikom powodzenia w ich pracy przy szybkiej budowie Polski Socjalistycznej.”

Kopalnie „milionerki”

(et) Pod względem ilości wydobycia węgla na pierwsze miejsce wysunęło się w rb. Chorzowskie ZPW, bowiem aż 5 kopalń tego Zjednoczenia przekroczyło już milion ton wydobycia. Są to kopalnie: „Siemianowice”, „Prezydent”, „Barbara—Wyzwolenie”, „Michał” i

„Polska”. Pierwsze trzy spośród wymienionych kopalń wydobły ponad milion ton węgla również w r. 1947, natomiast dwie pozostałe zdobyły swój milion dzięki współzawodnictwu pracy, w którym uczestniczą prawie wszystkie zespoły tych zakładów.

Przewodnik włókniarza

W wyniku 2 lat pracy 50 fachowców przemysłu włókienniczego wydany został w tych dniach 8 tomowy „Przewodnik włókniarza”, pierwsza tego rodzaju praca w Polsce i jedna z pierwszych w Europie. Jest to popularne, encyklopedyczne opracowanie, obejmujące procesy produkcyjne wszystkich gałęzi włókiennictwa. Praca ta obejmuje 4 tys. stron druku i zawiera ok. 2 ty-

sięcy rysunków technicznych.

„Przewodnik włókniarza” obejmuje szereg zagadnień, opracowanych po raz pierwszy w polskiej literaturze technicznej m. in. „Teoria splotów tkackich”, „Tkaniny pluszowe i dywany”, „Czyszczenie bawełny”, „Woda w przemyśle włókienniczym”, „Zasady bieleńia włókien litykowych” i „Przedzalnictwo włókien litykowych”.

Kalendarzyk podatkowy

Podatki płatne w grudniu

W grudniu rb. płatne są następujące podatki bezpośrednie:

7 grudnia — podatek od wynagrodzeń, wypłaconych w listopadzie rb.; do 15 grudnia — ma być wpłaconą zaliczką miesięczną na podatki dochodowy i obrotowy obliczone na podstawie dochodów i obrotów, osiągniętych i powstałych w listopadzie rb.;

w grudniu rb. przypada termin uiszczenia opłat za karty rejestracyjne na rok podatkowy 1949 we właściwych dla wymiaru podatku obrotowego urzędach skarbowych. Ponadto płatne są podatki, na

które płatnicy otrzymali decyzje wymiarowe z terminem płatności w grudniu rb. jak również zaległości odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu.

Co chcemy widzieć

w dziale mod ?

„Moda i Życie Praktyczne”

Nr 34

Prywatny przemysł drzewny eksportuje

Zrzeszenie Prywatnego Przemysłu Drzewnego w Katowicach obejmuje 140 mniejszych zakładów produkcyjnych. W liczbie tej jest 85 tartaków, reszta zaś przypada na zakłady dalszej przeróbki. Najwięcej tartaków znajduje się w powiatach podgórskich bielskim i cieszyńskim oraz na Opolszczyźnie. Zakłady przeróbki drzewa skoncentrowane są przede wszystkim w powiecie pszczyńskim i katowickim. Dużą rolę odgrywa wytwórnia wyrobów wiklinowych w Chróścicach pod Opolem. Wytwórnia ta produkuje również przeznaczone na eksport meble trzcinowe. Ponadto na Śląsku pracują dwie wytwórnie beczek, wytwórnia galanterii drzewnej, dalej wytwórnia zabawek, fabryka skrzynek, wytwórnia artykułów dla kopalń i hut, stołarnie mechaniczne i budowlane. Naj-

większą bolączką jest odczuwany brak surowca, niemniej jednak obroty wspomnianych przedsiębiorstw dochodzą do 800 milionów zł. rocznie. Pod względem rozmiarów produkcji w dziedzinie prywatnego przemysłu drzewnego Śląsk kryczy na trzecim miejscu — za Warszawą i Poznaniem. Sprawa eksportu nie jest jeszcze ostatecznie załatwiona. Niektóre firmy — jak np. wspomniana wytwórnia wyrobów wiklinowych w Chróścicach — wysyłały już swe wyroby za granicę, ogółem zaś gotowość produkcji na eksport wyraziło 12 przedsiębiorstw drzewnych. Eksport wyrobów drzewnych prowadzi ma Centrala Handlowa prywatnego przemysłu drzewnego, która obecnie znajduje się w końcowym stadium organizacji.

Zjednoczenie Energetyczne

OKRĘGU WARSZAWSKIEGO
WYBRZEŻE KOŚCIUSZKOWSKIE 41

zatrudni od zaraz:

- 1) inżyniera mechanika kotłowego
- 2) inżyniera lub technika ogrzewnictwa parowego.

Warunki do omówienia w Wydziale Personalnym Z.E.O.W.

ŻE DOTYCHCZASOWA bezczynność Zakładu Oczyszczania Miasta na suwa poważne obawy, iż powróty się zeszłoroczna sytuacja w której dla usunięcia nagłego spadłego śniegu trzeba było powołać do życia Stołeczny Komitet Odsnieżania. Topniejący śnieg i stałe błoto na chodnikach i jezdniach — czego jesteśmy świadkami od szeregu dni — nie świadczą dobrze o przygotowaniu się ZOM-u do zimowego sezonu. A zapowiedzi były tak piękne!

ŻE ODDAWNA ZAPOWIADANE zbudowanie krytych przystanków tramwajowych czy autobusowych chociaż tylko na przystankach krańcowych, albo tam, gdzie nie ma zabudowań do których można się schronić przed deszczem — poszło w zapomnienie. Czy rzeczywiście koszt zbudowania takich poczekalni (choćby tylko paru na całej Warszawie) jest tak wielki, czy też sprawa została uznana za mniej pilną? Nie wiemy.

Pałac Kossakowskich

Najpiękniejszy budynek Nowego Świata — dawny pałac Kossakowskich — został całkowicie odbudowany przez firmę szwedzką ASEA. Historyczne szczegóły tego zabytkowego budynku zostały z całą dokładnością odtworzone. W tej odbudowie niegdyś spalonej ruiny nie szczędzono ani trudu ani funduszy. Tuż obok, do wysokości drugiego piętra, dźwignięto mury przyszłej siedziby Ośrodka Informacji o Warszawie, która będzie narożnym budynkiem Nowego Świata i Al. Sikorskiego.

Dziś wolicie

Odczyty

O godz. 18 w sali Komitetu Słowiańskiego w Polsce (Al. Stefana 12) odczyt prof. Wacława Jastrzębowski p. t. „Współpraca gospodarcza polsko - czechosłowacka. Wstęp wolny.

O godz. 18 w lokalu Biblioteki Publicznej (ul. Koszykowa 26) referat Emilii Białkowskiej p. t. „Biblioteki dla dzieci w Danii“.

Wykłady

O godz. 17 w Lic. Gospod. na Saskiej Kępie (ul. Obrońców 25) pokaz przyrządzenia potraw.

Wystawy

MUZEUM WOJSKA POLSKIEGO: Wystawa poświęcona 5-letniej rocznicy „Birny i Lenin“.

MUZEUM NARODOWE: Wystawa ceramiki Pabla Picassa. Wystawa Książki Radzieckiej i pokaz malarstwa rosyjskiego. Wystawa współczesnego malarstwa francuskiego i grafiki belgijskiej — zbiory stałe zamknięte z powodu organizacji wystawy Działkińskiego. Muzeum otwarte w godz. 10-15, w soboty i niedziele 10-19, w poniedziałki Muzeum zamknięte.

KLUB MŁODYCH ARTYSTÓW I NAUCZĄCÓW: Wystawa obrazów malarza czeskiego Jarosława Paur p. t. „Warszawa 1946“.

Teatr

POLSKI (Karasia 2): godz. 19 „Pan Jowialski“.

TEATR ROZMAIŁOŚCI (Marszałkowska 8): o godz. 19 „Zemsta“ Fredry PLACOWSKI (Krolewska 13): o godz. 19 „Synowie“.

TEATR MIŁOŚCI (Marszałkowska 81): o godz. 19 „Szczęście Frania“.

„NASZ TEATR“ (Marszałkowska 81): o godz. 19 „Romanizm“ Mickiewicza.

TEATR POWSZECHNY (Zamiatki 30): o godz. 19 „Archiwizacja“.

TEATR NOWY (Pulawska 19): o godz. 19 „Dom Otwarty“ (przedstawienia zamknięte).

TEATR KLASYCZNY (Mokotowska 13): o godz. 19 „Kobieta w mecie“.

COMEDIA (Szwedzka 2): nieczynny.

YMCA (Konwiktowa 6): o godz. 19 „Romanizm“ Mickiewicza.

TEATR DZIECI WARSZAWY (YMCA): o godz. 12 „Bud wall most“ (przedstawienie dla szkół).

WRÓBIEK WARSZAWSKI (Zygmunowska 8): o godz. 19 „Konferencja ONZ“, o godz. 17.15 i 19.15, niedziele i święta 15. 17.15 i 19.15.

Szybsze zatwierdzanie planów przyśpieszy tempo odbudowy

DOŚĆ często czyta się w notatkach prasowych, że plany jakiegoś budynku, który już ma niemal gotowe fundamenty, jeszcze nie zostały zatwierdzone. Równie często zdarza się, że takie późno zatwierdzone plany stawiają inwestora wobec konieczności przeprowadzenia kosztownych zmian w już wzniesionej przed zatwierdzeniem, części budynku.

W zasadzie tego typu koszty nadwycieczne powinny być wyłączną winą inwestora. Późno się bowiem tak bardzo pośpieszył z robotą i nie zaczął na ostateczne zatwierdzenie planów. Ale to tylko w zasadzie. Winne są tutaj jednak i te władze, które zatwierdzają plany. Bo czynią to z wielkim opóźnieniem.

Do historii odbudowy miasta przejdzie chyba fakt, że plany nowego mostu Poniatowskiego zatwierdzono dopiero na trzy tygodnie przed oddaniem go do użytku.

Mniej znany, ale równie autentyczny był fakt zatwierdzenia budowy jednego z budynków mieszkalnych w Al. Niepodległości dopiero w kilka dni po uroczystym oddaniu go do użytku. W tym drugim zresztą wypadku BOS miał do czynienia z t. zw. partyzantką budowlaną, czyli z budową bez uprzedniego zezwolenia.

Ale przeróbki planów podczas trwania budowy, chociaż w konsekwencji mnożą wydatki inwestycyjne, nie są tak bardzo niebezpieczne dla rozwoju inwestycji budowlanych w Warszawie. O wiele gorzej wygląda sprawa zezwoleń na rozpoczęcie budowy, nie mówiąc już o późniejszych zatwierdzeniach planów szczegółowych.

Aby nie być gołosłownym — przykłady: nie jest dla nikogo tajemnicą błyskawiczna zabudowa Nowego Świata i Krakowskiego, jak również okolic trasy W-Z. BOS zaczął swe plany Warszawy od tych właśnie dzielnic, dokładnie wyznaczył normy zabudowań i oto natychmiast zaczęły powstawać domy. Dzisiaj można już śmiało powiedzieć, że ta część Warszawy jest niemal zupełnie gotowa. Bo Biuro Odbudowy Stolicy nie utrudniało nikomu budowania, bo plany były szybko przygotowane i każdy mógł od razu przystąpić do wzniesienia domów.

A teraz dla kontrastu zajmijmy się Powiślem. W generalnym planie odbudowy Warszawy, po kilkakroć przerabianym, za każdym ra-

zem inną rolę przeznaczano Powiśle. Najpierw głośno mówiono o stworzeniu tutaj pewnego rodzaju „rezerwatu“ zniszczeń, później przeznaczono tereny przybrzeżne na rozległe zieleńce jeszcze później zgadzano się na luźno stojące domy itd. W rezultacie tych korowodów z planami, Powiśle jest chyba najbardziej spóźnioną w odbudowie dzielnicą.

Nie ulega wątpliwości, że zanim pozwoli się na wznoszenie budowli, zanim sprawdzi się szczegółowe jej plany, trzeba ustalić, czy w ogóle w tym miejscu może stać jakiś dom. Ale przecież było już kilka lat czasu na ostateczne ustalenie, gdzie można budować, a gdzie nie wolno. Tyle jeśli chodzi o t. zw. generalne plany.

Nie można jednak zapominać i o szczegółowych planach. Zatwierdzanie tych planów postępuje zwykle tak beznadziejnie powoli, że duża ilość kandydatów na inwestorów zniechęca się. Ci zaś, którzy nerwo wo przetrzymują długie korowody od Inspekcji Budowlanej do Biura Odbudowy Stolicy, po przez różne agendy magistrackie, tych dla odmiany zmusza się w ostatniej chwili, kiedy już przystąpiono do roboty do dodatkowych kosztów, bo nie miał w ostatniej chwili, coś się komuś nie spodobało i trzeba przetrzymać.

Usprawnienie tempa odbudowy Warszawy należałoby więc zacząć od góry. Od tych, którzy dzisiaj wprowadzili „system łańcuchowy“ (od biurka do biurka) i opóźniają tempo odbudowy. (MS)

Maślane historie

Najlepsze nawet zarządzenia władz bywają często wykonywane w sposób krzywdzący przeciętnego obywatela. W krótkim okresie braku słoniny i masła wyszło zarządzenie, aby stołeczne sklepy spółdzielcze sprzedawały codziennie masło dopiero po godz. 16-ej. W ten sposób ludzie pracy mogliby zaopatrywać się w tak pożądaną produkt.

Jak wygląda obecnie tego rodzaju system rozprzedaży w śródmieściu, na przedmieściach i na Pradze. Oto trzy charakterystyczne przykłady.

W sklepie spółdzielczym przy ul. Daszyńskiego 17 sprzedaż masła rozpoczyna się punktualnie o godz. 16-ej i po kilku zaledwie minutach cały zapas tego artykułu jest rozsprzedany. Na Marymoncie w sklepie PSS Warszawa-Północ przy ul. Rudzkiej sprzedaż masła połączona jest z rozdaniem słoniny, wobec czego tworzy się wielka kolejka i bałagan w sklepie. Często czekający w kolejce po 3 kwadrans otrzymują zaledwie po 12,5 kg. masła, bo personel sklepu twierdzi, że dostarczono go mniej niż zwykle. W spółdzielni na rogu Targowej i Białostockiej nigdy nie ma masła, bo raz jest za wcześnie, a drugi raz przychodzi się już za późno.

Niejednokrotnie po 5 minutach sprzedaży oświadcza się, że stary

zapas jest już wyczerpany, a nowy jeszcze nie przywieziony. O tym że by minutę przed 16-tą kupić „ćwiartkę“ masła w wyżej wymienionych sklepach, oczywiście nie ma mowy.

Może Centrala Spółdzielni Spożywców zainteresuje się wreszcie praktykami detalicznych sklepów spółdzielczych i poinformuje klientów ile masła otrzymują poszczególne sklepy, w jakich godzinach i po ile dekagramów mogą kupować.

Teraz, kiedy już na wystawach pojawiła się słonina, prawdopodobnie nie mniejsze jest zapotrzebowanie na masło i powinno być więcej, a nie mniej. Trzeba w umiejętny sposób skontrolować pracę personelu sklepowego i znaleźć przyczyny „maślanych historii“ lub zmienić system rozdania.

Stawiają ostatecznie przeszło mostu Śląsko-Dąbrowskiego

Dniem i nocą, bez przerwy prowadzone są roboty przy montowaniu i ni towaniu konstrukcji nośnej mostu Śląsko-Dąbrowskiego. W poniedziałek rozpoczęto ustawianie łuków ostatniego przęsła. Połączą ono przyczółek warszawski z pierwszym filarem. Po zakończeniu tej pracy natychmiast przystąpi się do układania jezdni. Transport

ty poszczególnych elementów jej konstrukcji od kilku dni przybyszą już do Warszawy.

Na terenie tunelu trasy W-Z nadal trwa wywożenie ziemi. w okresie 7 do 8 najbliższych dni będzie już można przejść całą długością tunelu. Od strony wlotu do tunelu przy ul. Miodowej, na długości około 40 metrów, betonuje się tzw. sponga, tj. dolną część tunelu na której ułożona zostanie jezdnia.

Jak wiadomo budowa mostu Śląskiego finansowana jest przez województwo Śląsko-Dąbrowskie, które na ten cel zebrało już około 400 milionów złotych.

Plan trzyletni wykonamy przed terminem

Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi

„Ale o tym, żeś wygrał na loterii, nie muszą wiedzieć, jeżeli im sam tego nie powiesz, bo kolektor obowiązuje dyskrecją.“

Graj zatem spokojnie i pamiętaj, że 6 grudnia br. rozpoczyna się ciągnięcie klasy IV-ej 54-ej Loterii, obejmującej 28.000 wygranych na sumę 170 milionów.

Jest tam główna wygrana 2 miliony, 4 wygrane po milionie, 18 po pół miliona itd. A więc — jest o co się pokusić! Kr 39041

MEGAN

Dziennik

„Wystarczy jeden raz...“

Każdy dyrektor to człowiek zajęty. Każdy dyrektor nie ma czasu. Ma na tomasz konferencje. I posiedzenia. I wyjazdy służbowe.

Na biurku dzwonią telefony, w poczekalni ziewają interesanci...

Nieustannie, każdego dnia.

Ktoś nieprzyzwyczajony długo nie pociągnął. Ale dyrektorzy muszą ciągnąć. Taki ich los.

Urzędnicy o trzeciej idą beztrudnie do domów, dyrektorzy siedzą w biurach do późnych godzin wieczornych. Często gonią ostatkiem sił i nerwów.

Wiadomo: dyrektor — cygański kon demokracji.

Nie należy też — ze względów na prostu humanitarnych — męczyć dyrektorów sprawami błahymi. Bo mają i tak dość zajęć. Ale czasami można zrobić wyjątek. I trzeba zrobić wyjątek. Jeśli nie ma już innego sposobu.

Oto KRÓTKI I GORĄCY APEL DO DYREKTORA PROGRAMOWEGO POLSKIEGO RADIA

Szanowny Panie Dyrektorze!

W nawale zajęć nie miał Pan zapewne sposobności wysłuchania kiedykolwiek potwornego misterium radiowego, którym jest „odczytanie programu na dzień następny“. W ponurej uroczystości biora udział: głos kobiecy, głos męski oraz gong. Koszmar ten trwa dwa razy dziennie po dziesięć minut. Raz rano, raz wieczorem.

Ludzie drętwieją przy głośniejszych, dzieci dostają konwulsji.

„Program“, na którego wysłuchanie nie znajdzie Pan 10 minut czasu, będzie niewątpliwie ostatnim programem nadanym w tej formie.

Następny będzie już trwał (trzy) minuty. Jak przed wojną. Bez deklamacji.

Trzeba tylko, żeby Pan zechciał kiedyś posłuchać.

O co gorąco oraz w t. zw. imieniu proszę!

MEGAN

Prezes CUP-u na trasie W-Z

Prezes CUP-u dr Tadeusz Dietrich w towarzystwie wiceprezów: dr St. Le dychowskiego, Leona Kasmana i Kazimierza Sokolowskiego oraz dyrektorów departamentów CUP-u zwiedzi trasę W — Z celem zaznajomienia się z przebiegiem pracy a w szczególności budowa tunelu i mostu Śląsko-Dąbrowskiego oraz osiedlom robotniczym na Mariensztacie.